

MORNING

OCTOBER 1, 2017

No.(1) | Issue (3)

E-Magazine

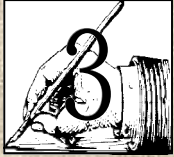
အဝင့်အလမဟုတ်သော ရှေးအယူအဆဟောင်းများ | 21

24 | အုန်တရု (သို့မဟုတ်) လူကုံလေ့လာခြင်း

လက်ပက်ရည်နှင့်လက်ပက်ရည်ဆိုင်ထိုင်ခြင်း | 28

Content

Editorial

လူမှုကွန်ရက်ပေါ်မှ ဓာတ်ဆီလောင်းကြသူများ

Opinion

အစဉ်အလာမဟုတ်သော ရှေးအယူအဆဟောင်းများ

Life Style

ဒဂုန်တာရာ(သို့)လူကိုလေ့လာခြင်း

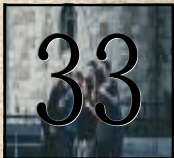
ငြိမ်းချမ်းတဲ့ဘဝမှာ ရှင်သန်ပါ

လက်ဖက်ရည်နှင့်လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထိုင်ခြင်း

Broken Family မှ မြေစာပင် သံမဏိနှင့်ဆီပွင့်လေးများအကြောင်း

လူငယ်တို့အတွက်ဖတ်စာ

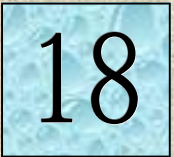

မေတ္တာကြီးမားတဲ့ သရက်ပင်ကြီးနှင့်ကောင်လေး

မြန်မာပြည်ပညာရေးနှင့် အလုပ်ရွေးချယ်မှုလမ်းကြောင်း

Tech & Science

ရွှေ့လျားခြင်း အနုပညာ (၁)

Poem

မဲ့ကြပုံ

နောက်တန်းကဘုရားစင်ရှေ့မှာ

လူမှုကွန်ရက်ပေါ်မှ ဓာတ်ဆီလောင်းကြသူများ

Morning E-Magazine | Editorial

တစ်ခါတရံ လူမှုကွန်ရက်တွင် မြင်ရ ကြားရ သော သတင်းအချက်အလက်များသည် ပကတိ အခြေအနေထက် ပိုလွန်းနေတတ်သည်။ အထင် အမြင်လွဲမှားစေရန် ရည်ရွယ်ချက်ရှိရှိ လှည့်ရေး ထားတတ်သည်။ ရိုးရိုးလေး ဖြစ်တတ်သော ကိစ္စ ရပ်များသည် ပင်လျှင် လူမှုကွန်ရက်ပေါ်မှ ဓာတ်ဆီ လောင်းကြသူများကြောင့် ကြီးကြီးကျယ်ကျယ်နှင့် နေ့ချင်း ညချင်း နိုင်ငံတော် သစ္စာဖောက်မှုကဲ့သို့ ပြောင်းလဲသွားနိုင်သည်။

ပြီးခဲ့သည့် စက်တင်ဘာလ (၁၉) ရက်နေ့က ပုသိမ်မြို့တွင် နိုင်ငံကျော် အဖြစ်အပျက် တစ်ခု ဖြစ်ပွားခဲ့သည်။ နိုင်ငံတော် အတိုင်ပင်ခံ မိန့်ခွန်းကို LED Board ဖြင့် ပြသနေသည့် အချိန် ဓာတ်အား ပြတ်တောက်မှု ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ထိုကိစ္စ နှင့် ပတ်သက်၍ လူမှုကွန်ရက်ပေါ်တွင် “မေမေ မိန့်ခွန်းပြောတဲ့အချိန်မို့တမင်လုပ်တာ” “ စောက် ကျင့် တွေက ယုတ်တုန်း” “မပြောင်းလဲသေးဘူး”

စသဖြင့် မီးပျက်ခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍ ခေါက်ရိုးကျိုး နေသောအမြင်များ ပေါ်လာတော့သည်။

မီဒီယာ အချို့က ထိုကိစ္စကို သတင်းလုပ်ရေး ခဲ့ကြပြီး ရေးသားခဲ့သော သတင်းခေါင်းစဉ်များနှင့် သတင်းအရေးအသားများမှာလည်းတစ်ဖက်စောင်း နင်းနှင့် စာဖတ်သူကို လိုရာ ကျုံးသွင်းသွားသည့် သတင်း အရေးအသားများ ဖြစ်နေခဲ့သည်။ သတင်း ကို လူအများ စိတ်ဝင်စားအောင် သတင်း ခေါင်းစဉ် ပေးခြင်းမှာ ဖြစ်သင့်သည့် ကိစ္စ တစ်ခု ဖြစ်သော် လည်း သတင်းခေါင်းစဉ် ဖတ်ရုံနှင့် ဖြစ်စဉ် အမှန် ကို အသားမပေးတော့ဘဲအသားများ တဆက်ဆက် တုန်စေနိုင်သည့် ဓာတ်ဆီလောင်းသည့် သတင်း အရေးအသားများမှာ စိတ်ပျက်ဖွယ်။

ပြည်နယ်/တိုင်း အားလုံးတွင် အရေးကြီး အခမ်းအနားများအစီအစဉ်များရှိပါကလျှင်စစ် ဌာန သို့ ကြိုတင် ညှိနှိုင်း မေတ္တာရပ်ခံပြီး ဓာတ်အားပြတ် တောက်မှု မရှိစေရေး အလေးထား စီစဉ်ဆောင်

ရွက်နိုင်ကြသည်။ ဌာနဘက်မှလည်း အရန်မီးစက် ဖြင့် ဖြစ်စေ၊ ဌာနမှ ဝန်ထမ်းများ ချ၍ ဖြစ်စေ သင့်တော်သလို ပြန်လည် စီစဉ်ပေးလေ့ရှိသည်။

ပုသိမ်မြို့တွင် ဖြစ်သွားခဲ့သော ဖြစ်စဉ်သည် ထိုကဲ့သို့ ကြိုတင်အသိပေး အကြောင်းကြား ထားခြင်း မရှိခြင်း၊ ဓာတ်အားပြတ်တောက်မှုမှာလည်း ပုံမှန် လုပ်ငန်း ဆောင်ရွက်ခြင်းမှ ဖြစ်ပေါ်လာသော မတော်တဆမှုသာဖြစ်နေသည်။ စသော အကြောင်း အရာများကို အမှန်တရား ဘက်တော်သားဆိုသူတို့ က အလေးပေး ရေးသားခဲ့ခြင်းများ မတွေ့ရဘဲ ပွဲဆူစေသည့် အသုံးအနှုန်းများဖြင့် ရေးသားထား သော သတင်းများ၊ Status များသာ ပလူပျံခဲ့သည်။

ထိုနေ့ည ပြန်လွင့်သည့် အစီအစဉ်တွင် ဌာနမှ ဓာတ်အား ပြတ်တောက်မှု မရှိစေရေး အရန် မီးစက်နှင့် အတူချထားပေးခဲ့သည်။ ဖြစ်စဉ်အစကို သတင်းလုပ် ရေးသားခဲ့သော မီဒီယာများ နောက် ဆက်တွဲ ဖြစ်စဉ်များကို သတင်းရေးသားဖို့ ပျက် ကွက်ခဲ့ကြသည်။ ထိုမှ တစ်ဖန် ဧရာဝတီ တိုင်းဒေ သကြီး လျှပ်စစ်အင်ဂျင်နီယာနှင့် ပုသိမ် မြို့နယ် လျှပ်စစ်အင်ဂျင်နီယာတို့ ပြောင်းရွှေ့ခံရခြင်း ကို လည်း မီဒီယာများတွင်မဖော်ပြကြ။ ဤကား ဓာတ် ဆီလောင်းခြင်း၏ နောက်ဆက်တွဲ ဖြစ်ရပ်များပင် ဖြစ်တော့သည်။

အပြိုင်အဆိုင် ဓာတ်ဆီလောင်းမှုများကြောင့် ယခုကဲ့သို့ မတော်တဆ ဖြစ်ခဲ့သော ရိုးရှင်းသည့် ဖြစ်စဉ်သည်ပင် ကြီးမာသော နိုင်ငံတော် ကန့်လန့် တိုက်မှု သဖွယ် အရောင်ဆိုးခြင်း ခံလိုက်ရသည်။ ဓာတ်ဆီ လောင်းကြသူများနှင့် အိုဗာတင်း လုပ် တတ်သည့် ကျော်ဆန်ကွေးတို့ အတွဲ ညီလိုက်သော

အခါ ရွှေဖော့ရိုးနှင့် တန်သည့် ကိစ္စရပ်သည်ပင် ဝါးရင်းတုတ်စာ ဖြစ်သွားတော့သည်။

လူမှုကွန်ရက်ပေါ်တွင်အပြိုင်အဆိုင်ဓာတ်ဆီ လောင်းကြခြင်းများ တစ်နေ့ထက် တစ်နေ့ ပိုပိုဖြစ် လာသည်။ ဥပဒေကြောင်းရ ထိန်းချုပ်ရန် မလွယ် ကူသည့် ကိစ္စရပ် ဖြစ်နေသည့် အတွက် တစ်ဦးချင်း တစ်ယောက်ချင်း၏ သိက္ခာနှင့် ကိုယ်ကျင့်တရား တို့ အပေါ်သာ မှီခိုနေသည်။ သို့ဖြစ်၍ ဓာတ်ဆီ လောင်း သော သတင်း အချက်အလက်များ၏ သားကောင်အဖြစ်မှရှောင်ရှားနိုင်ရန်မှာ တစ်ဦးချင်း စီ၏ အသိ၊ သတိ အပေါ်သာ မှီခိုနေသဖြင့် တွေးဆ သတိထား ဆင်ခြင်ကြပါစေလို့ အသိပေး နှိုးဆော် လိုက်ရပါ သည်။

အယ်ဒီတာ

Morning E-Magazine	
Editor in chief	- Toe Tat Aung (Bago)
Editors	- Maung Thura Khin Chue Thar
Design & Layout	- Morning
Blog	- https://morningmm.blogspot.com
Facebook	- https://www.facebook.com/morningmyanmar
email	- editor.morning@gmail.com

ငြိမ်းချမ်းတဲ့ ဘဝမှာ ရှင်သန်ပါ

ခင် ခြူး သာ

လူတိုင်းဟာကိုယ့်အသက်ရှင် နေထိုင်မှု အတွက် အမြင့်မားဆုံး၊ အသန်ရှင်းဆုံး ကြိုးစားကြတယ်။ ကိုယ့်ဘဝမှာတော့ ကိုယ် ကဇာတ်ကောင် ဖြစ်လို့ အတ္တအနည်းငယ် စီတော့ ရှိကြတာပါပဲ။ ဒါပေမယ့် လူတိုင်းရဲ့ ဘဝမှာ တူညီတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်က တစ်ခုပဲ ရှိတယ်။ ဒါကတော့ ကိုယ့်ဘဝကိုယ် ကိုယ် တတ်နိုင်သလောက် အမြင့်မားဆုံး မြင့် တင် ဖို့ ကိုယ်စွမ်းနိုင်သလောက် ကြိုးစားအား ထုတ်ခြင်းပါ။

ဒီလို ကြိုးစား အားထုတ်တဲ့ နေရာမှာ ကိုယ့်ခံယူချက်၊ ကိုယ်ပိုင်အရည်အသွေး၊ ဗီဇ နဲ့ စိတ်ဓာတ်ထက်သန်မှုတွေကို မူတည် ပြီး ဘဝအနေအထားတွေ ကွာဟသွား ကြတာ ပါပဲ။

ကိုယ့်ဘဝကိုယ် ဘယ်လို ရှင်သန် နေ ထိုင်သွားမယ် ဆိုတာ ကိုယ့်ရဲ့ အသိဉာဏ်က ဆုံးဖြတ်ပေးမှာပါ။ ဒါပေမယ့် ကိုယ့်ဘဝ ကိုယ် ဘယ်လိုအေးချမ်းစေမလဲ ဆိုတာ က တော့ စိတ်နှလုံးက ဆုံးဖြတ်ပေးတာပါပဲ။

ကိုယ့်ဆီမှာ ရှိနေတဲ့ အသိဉာဏ်က ကိုယ်ဘယ်လို လူမျိုးဖြစ်လာမလဲဆိုတာကို တစိတ်တပိုင်း ထောက်ပံ့ပေးနေသလို၊ ကိုယ့် ဆီမှာ ရှိတဲ့ စိတ်ဓာတ်အ ခြေအနေကတော့ ကိုယ်ဘယ်လိုပုံစံနဲ့ ဘဝကိုဖြတ်သန်းမလဲ ဆိုတာကို ရည်ညွှန်း နေတတ်တယ်။

ကိုယ့်ဘဝကိုယ်အဓိပ္ပာယ်ရှိရှိ ဖြတ်သန်း ဖို့ ကိုယ်ဘယ်လိုလူလဲဆိုတာ သေချာ သိဖို့ လိုတယ်။ ကိုယ်ဘာဖြစ်ချင်သလဲ ဆိုတာ သေချာနားလည်ဖို့လိုသလို၊ ကိုယ်ဘယ်နေရာ

ရောက်နေသလဲဆိုတာသေချာမြင်ပြီး လက်ခံ တတ်ဖို့လိုတယ်။ လူတော်တော်များများဟာ ဘဝ ဆိုတာ အသက်ရှင်နေထိုင်မှု၊ အချိန် ဆိုပြီးတော့ နားလည်ကြပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဘယ်လိုအသက်ရှင် သွားကြမလဲဆိုတာကို ရှင်းရှင်းလင်းလင်း ပြင်ဆင် ထားလေ့ မရှိ ကြဘူး။

ဘဝအတွက် ရွေးချယ်မယ့် အလုပ် အကိုင်တွေမှာ မိတ်ဆွေ တွေကို ကြည့်ပြီး ပုံတူကူး တတ်ကြတယ်။ သူဒါလုပ်လို့ အောင်မြင်နေရင် ငါလည်းသူ့လို လုပ်ရင် အောင်မြင်မှာပဲ ဆိုတဲ့ စိတ်ကို မဖျောက် နိုင်ကြတော့ဘူး။ ဒီအခါမှာ ကိုယ်ဟာသူများ နောက်လိုက်နေရင်း အချိန်တွေ ကုန်သွား တော့တယ်။ ကိုယ်ဘာလုပ်ချင်လဲ၊ ကိုယ် ဘာဖြစ်ချင်လဲ အတိအကျ သိဖို့ဟာ လူတိုင်း ရဲ့ အမြင့်မားဆုံး တာဝန်တစ်ခုပါပဲ။

ကိုယ့်ကိုယ်ကို သိဖို့၊ နားလည်ဖို့ ပြင် ဆင်နိုင်လာတဲ့ လူတစ်ယောက်ဟာ သတိ တရား ရှိလာတယ်။ သတိရှိလာတဲ့ လူ တစ် ယောက်ရဲ့ စိတ်က အေးချမ်းလာတယ်။ ပြာ ယာမခက်တော့ဘူး။ သူများနဲ့ မယှဉ် တော့ ဘူး။

လောကမှာ ကိုယ်ဟာ သူများနဲ့ ယှဉ် နေရလောက်အောင် နိမ့်ကျနေပြီလား။ ကိုယ့်

ဘဝဟာ သူများဆီက ထိုးနှက်ချက် တွေကို လက်ခံ ရင်း ရှင်သန်သွားဖို့လား။ ဒါမျိုး စဉ်းစားနိုင်သွားတယ်။ ကိုယ်ဟာ ဘယ် လောက် နိမ့်ကျသွားတဲ့ နေရာ ရောက်သွား ပါစေ၊ ကိုယ့်ကြိုးစားအားထုတ်မှုဟာ ကိုယ်နဲ့ ပဲ သက်ဆိုင်နေမှန်းသေချာ သဘောပေါက် ရမယ်။ ပတ်ဝန်းကျင်ဆိုတာ ကိုယ်သင်ခန်း စာ ယူဖို့နဲ့ ကိုယ့်သင်ခန်းစာ တွေ မျှဝေရမယ့် အရာ လို့ပဲ သတ်မှတ်ထားသင့်တယ်။

ဒါဟာ ကိုယ့်ဘဝရပ်တည် မှုအတွက် အခြေခံလိုအပ်တဲ့ သဘောထား တချို့ပါ။ ဒီထက်ကျယ်ပြန့်တဲ့သဘောတရားတွေလည်း ရှိပါသေးတယ်။

ဒါ့အပြင် ငြိမ်းချမ်းတဲ့ ဘဝမှာရှင်သန်ဖို့ လောကကြီးကိုကိုယ်ဘယ်လိုမြင်သလဲ ဆိုတဲ့ မေးခွန်း က သိပ်ကိုအရေးပါပါတယ်။ ကိုယ့် ကိုသဘောကျတဲ့ပတ်ဝန်းကျင်ကိုကိုယ်ဘယ် လို တုန့်ပြန်မလဲ၊ ကိုယ့်ကို သဘောမကျတဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်ကိုဘယ်လိုတုန့်ပြန်မလဲ။ ကိုယ် ဟာလူတွေကို ဘယ်လိုသဘောထား သလဲ။ လူတွေကကိုယ့်ကို ဘယ်လိုမြင်သလဲ ဆိုတာ တွေက ကိုယ့်စိတ်ရဲ့ဖွဲ့စည်းပုံကနေ ကွဲပြား သွား ကြတယ်။

လောကမှာ ရှိသမျှ လူတိုင်းဟာ မတူညီ နိုင်ဘူး။ အမြင်တွေ၊ အသိတွေ၊ ခံစားချက်

တွေ၊ လောကခံတွေ၊ ယုံကြည်ချက်တွေ၊ ခံယူချက်တွေ ။ ဒါတွေက တစ်ယောက်နဲ့ ကွဲပြားနေမှာပဲ။ ဒီလိုကွဲပြားနေတဲ့ အလျောက် ကိုယ့်ကို သဘောကျ တဲ့သူ ရှိမယ်၊ အခန့် မသင့်လို့ အမြင်မကြည်တဲ့သူ ရှိမယ်။

ဝေဖန်တာလည်း ကြုံရမှာဖြစ်သလို၊ အပုတ်ချတာမျိုးလည်း ကြုံရနိုင်တယ်။ သူတို့ဘာကြောင့် ဒါမျိုးလုပ်သလဲဆိုတာ ကိုယ်အဖြေရှာ နေဖို့ မလိုဘူး။ သူတို့အကြောင်းနဲ့ သူတို့ ရှိမှာပါ။ ဒါပေမယ့် ကိုယ်အဖြေရှာ ရမှာက ကိုယ်ဘာတွေ ပြင်ဆင်ဖို့လိုသလဲ၊ ကိုယ့် အားနည်းချက်တွေက ဘာတွေလဲဆိုတာပဲ။ ကိုယ့်ဘဝကိုယ် ဉာဏ်ရှိသလို ကာကွယ်ဖို့က ကိုယ့်တာဝန်ပါပဲ။

ကိုယ့်သမိုင်းကိုယ် ရေးရတဲ့ လောကကြီးမှာ ကိုယ့်ဘဝကိုယ် လှအောင် ပြင်ဆင်ဖို့ပဲ လိုတာပါ။ ဒီအတွက် အနှောင့်အယှက်ဆိုတာလည်း ရှိနိုင်သလို၊ အတားအဆီးဆိုတာလည်း ရှိတာပါပဲ။ ကိုယ့်စိတ်ဓာတ် ခိုင်မာမှုကပဲ ကိုယ်ဘယ်လိုလူလဲဆိုတာကို အဆုံးအဖြတ်ပေးသွားတာပါ။

ကိုယ့်ကို ချစ်တဲ့လူတွေကို ဂရုစိုက်တတ်ဖို့လိုသလို၊ ကိုယ့်ကိုမလိုတဲ့ လူတွေကို ဥပေက္ခာပြုနိုင်ဖို့လည်း အရေးကြီးပါတယ်။ ပတ်ဝန်းကျင်ရဲ့သက်ရောက်မှုတိုင်းကို အချိန်

ပြည့်ခံစားနေရင်တော့ ရှင်ရင်းနဲ့ သေနေတဲ့ဘဝ ကို ရရှိထားသလိုပါပဲ။

ဘဝမှာ စိတ်ရှင်းရှင်းနဲ့ ငြိမ်းငြိမ်းချမ်းချမ်း နေထိုင်ရပ်တည်ဖို့ ဆိုတာ ကိုယ့်ပတ်ဝန်းကျင်ရဲ့ ဆိုးဝါးတဲ့ သက်ရောက်မှုတွေကိုဘယ်လိုမှသဘောမထားဘဲနေတတ်ဖို့ လိုတယ်။ ကိုယ့်ဘဝကိုယ် အာရုံစိုက် နေတတ်ဖို့ လိုတယ်။ ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်အမြဲ မြှင့်တင် ပေးတတ်ဖို့ လိုပါတယ်။

တကယ်ရင့်ကျက်သွားတဲ့ လူတွေ ဆိုတာ ဘယ်သူ့ကိုမှလည်း အနိုင်မယူချင်သလို၊ ဘယ်သူ့ကြောင့်မှလည်း ရှုံးနိမ့်နေရတဲ့ လူတွေ မဟုတ်ပါဘူး။ ကိုယ့်ဘဝရဲ့ အနိုင်အရှုံးဟာ ကိုယ့်သတ်မှတ်ချက်ပေါ်မှာပဲ ရှိလို့ သူတပါးအပေါ် ကိုယ့်စိတ်ကို မှီခို ရပ်တည်ခြင်း လည်း မရှိဘူး။

လူတစ်ယောက်ရဲ့ ပျော်ရွှင်စရာ၊ ဝမ်းနည်းစရာဆိုတာကိုယ်တိုင်ဖန်တီးတဲ့ အကျိုးတွေမှန်း နားလည်ရမယ်။ ကိုယ့်စိတ်ဟာ အမြဲ ပျော်ရွှင်ငြိမ်းချမ်းနေဖို့ ကိုယ့်စိတ်ကို မညစ်ညမ်းအောင် ထိန်းသိမ်း နိုင်ဖို့ လိုပါတယ်။

လောကကြီးက ကိုယ်နဲ့ထိုက်တန်တဲ့ အရာတွေကို ကိုယ့်ကိုပြန်ပေးလေ့ရှိပါတယ်။

ကိုယ်ရွေးချယ်သမျှ အရာတွေဟာ ကိုယ့်ကို
အထောက်အကူ ပြုတာပါပဲ။ ကောင်းတဲ့
အထောက်အကူ ရရှိဖို့ တော့ ကောင်းတဲ့
အရာ တွေကို ရွေးချယ်နိုင်တဲ့ အရည်အသွေး
ရှိရမယ်။

ဒါဟာ ကိုယ့်ရဲ့ အရည်အသွေး ပါပဲ။
ဒါကို တန်ဖိုးထား ထိန်းသိမ်းနိုင်လာလေ
ကိုယ့် ဘဝရဲ့ ရပ်တည်မှုက တန်ဖိုးရှိ လာ
လေပါပဲ။

လူ့ဘဝကသိပ်တိုပါတယ်။ ဒီအချိန်လေး
အတွင်းမှာ ကိုယ့်ဘဝကိုယ် ငြိမ်းငြိမ်းချမ်း
ချမ်း ရှင်သန်နေထိုင်သွားဖို့ က လူတိုင်း
အတွက် အမြင့်မားဆုံး ရည်ရွယ်ချက် ပါပဲ။
လူတိုင်းဟာ ငြိမ်းချမ်းမှုနဲ့ထိုက်တန်ပါ တယ်။
ဒီလိုပါပဲ လူတိုင်းဟာ အေးချမ်းမှုနဲ့ ထိုက်တန်
ပါတယ်။

ကိုယ်နဲ့ထိုက်တန်တဲ့ အရာတွေကို ဖမ်း
ဆုပ်နိုင်ဖို့ကတော့ ကိုယ့်စိတ်ဓာတ်အနေ အ
ထားနဲ့ ကြိုးစားအားထုတ်မှု ပေါ်မူတည်ပါ
တယ်။

ခင်မြူးသာ

Broken Family မှ မြေစာပင် သံမဏိနင်းဆီလေးများအကြောင်း

တိုးတက်အောင်(ပဲခူး)

ကျိုးပြတ်ခဲ့တဲ့ အိမ် ထောင် မျိုး တွေ (Broken Families) ကနေ မွေးဖွားလာတဲ့ ကလေး တွေဟာ အများနဲ့ မတူဘဲ အခြား ပုံစံတစ်ခုကိုကွဲထွက်နေတတ်ပါတယ်။ တချို့က သူတို့ကို နားလည်ရခက်တဲ့ သူတွေလို သတ်မှတ်ကြတယ်။ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် သတ်မှတ်ချက်ခြင်းတော့ မတူ နိုင်ပါဘူး။ တချို့ကြတော့လည်း သူတို့လေး တွေဟာ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရ ခက်တယ်လို့ သတ်မှတ်ကြပြန်တယ်။ သူတို့ထဲက အချို့ကတော့ အဲဒီလို ဖြည်တည်လာတဲ့ သူတို့ရဲ့ ဘဝမှာလည်း အောက်က ပြောတဲ့ အကျိုးကျေးဇူးတွေ ရှိတယ် ဆိုတဲ့ အကြောင်း သက်သေ ပြတတ်ကြတယ်။

သူတို့တွေဟာ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ သန်မာတဲ့ သူတွေ ဖြစ်နေတယ်။

သူတို့ဟာ အထီးကျန် ခြင်း၊ ဝမ်းနည်းခြင်း စတဲ့ စိတ်ခံစားမှု အမျိုးမျိုးကို ကောင်းကောင်းကြီး ကိုင်တွယ်နိုင်ပြီး ပျော်ရွှင်မှုကို ဖန်တီးနိုင်ကြတယ်။ မပျော် ပျော်အောင် နေတတ်ကြတယ်။ သည်းထိတ်ရင်ဖိုအနိမ့်အမြင့် အတက်အကျ များခဲ့တဲ့သူတို့ဘဝ အတွေ့အကြုံ တွေက သူတို့ရဲ့ စိတ်ပိုင်း ဆိုင်ရာကို ပိုပြီး သန်မာလာစေတယ်။ သူတို့ဘဝရဲ့ အခက်ခဲဆုံး အရာကတောင် သူတို့ကို ကျရှုံးအောင် မလုပ်နိုင်ဘူးလို့ ယုံကြည်ကြတယ်။

လူတိုင်းက မပြည့်စုံနိုင်ဘူးဆိုတာကို သူတို့ က ပြည့်ပြည့်ဝဝလက်ခံနိုင်တယ်။

လူတိုင်း မပြည့်စုံနိုင်ဘူး ဆိုတာကို ပြောနေကြပေမယ့် လူတိုင်း အပြည့်အဝ လက်ခံနိုင်ကြဘူး။ တစ်ခါတလေ ကပ်သပ် တော့ ငြင်းချင်ကြသေးတယ်။ သူတို့ကတော့ အဲဒါကို အပြည့်အဝ လက်ခံနိုင်ကြတယ်။ မခိုင်မဲ့တဲ့ အိမ်ထောင်ရေး ဖြစ်ခဲ့ရတဲ့ မိဘ တွေနဲ့ ကြုံတွေ့ခဲ့ရခြင်းက ကမ္ဘာကြီးပေါ် မှာ သူတို့ရဲ့ ဖြစ်တည်လာခြင်းကို သူတို့ရင်ထဲ မှာမေးခွန်းတွေ အများကြီး ဖြစ်စေခဲ့ပေမယ့် ဘဝထဲက တချို့အရာတွေက သူတို့ရဲ့ ထိန်း ကွပ်မှု အောက်မှာပဲ ဖြစ်တည်နေတယ် ဆိုတာကို သူတို့ လက်ခံကြတယ်။ ဒီအချက် က သူတို့ကို ထူးခြားပြီး ပင်ကိုယ် အရည် အသွေး ရှိတဲ့ လူတစ်ယောက်အနေနဲ့ လူတွေ ကြားထဲမှာ အပြန်အလှန် သက်ရောက်စေ တယ်။ အမှားတို့ အပြစ်အနာအဆာကိစ္စ တို့နဲ့ ပတ်သက်လာရင် သူတို့က သာမန် သူတွေထက် ပိုပြီးလက်ခံ နားလည်ပေးနိုင် စွမ်း မြင့်မားတယ်။

သူတို့ဟာ အများအားဖြင့် သစ္စာတရားကို တခြား အရာတွေထက် ပိုယုံကြည်ကြတယ်။

သူတို့ရဲ့ ဘဝမှာ စွန့်ပစ်ခံရခြင်း၊ အထီး

ကျန်ခြင်း စတဲ့ တစ်ကိုယ်တည်း အတွေ့ အကြုံတွေကို ခံစားခဲ့ဖူးတဲ့အတွက် အဲဒီလို နာကျင်မှုမျိုး ထပ်မံကြုံရအောင် ဂရုစိုက်ကြ တယ်။ အဲဒီလို နာကျင်မှုတွေရဲ့ ဝေဒနာ တွေကို သူတို့ နားလည်ကြတယ်။ နားလည် တော့ အဲဒီအတွက် ကိုယ်ချင်းလည်း စာ တတ်ကြတယ်။ ပတ်ဝန်းကျင် က တော့ သူတို့ကို အေးတိအေးစက် နှလုံးသား ပိုင်ရှင် တွေအဖြစ် မြင်နိုင်ပြီး ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံရ ခက်မယ်လို့လည်း ထင်ကြတယ်။ တကယ် တော့ သူတို့အတွက် သစ္စာစောင့် သိမှုဟာ အရမ်းအရေးကြီးပြီးသူတို့ကလည်း တစ်ခြား သူတွေအပေါ်အရမ်းသစ္စာစောင့်သိတတ်ကြ တယ်ဆိုတာ ပတ်ဝန်းကျင် က မသိကြဘူး။

သူတို့ဟာ သီးသန့်ဖြစ်တည်မှု ရှိပြီး စိတ်အား ထက်သန်မှုလည်း ရှိတယ်။

သူတို့ဟာ သူတို့ဘဝရဲ့ ဒဏ်ရာတွေကို သူတို့ စိတ်ဓာတ်မကျစေဖို့ အသုံးပြု တတ် ကြတယ်။ သူတို့ဘဝရဲ့ သဲထဲရေသွန် ဖြစ်ခဲ့ ရတာတွေ ၊ စိတ်ပျက်စရာတွေကို သူတို့ လျှောက်လှမ်းရာ ဘဝခရီးလမ်းမှာ လောင်စာ တွေ အဖြစ်အသုံးချပြီး သူတို့ကိုယ် သူတို့ စက်စွမ်းအားပြည့် မောင်းနှင်တတ်ကြတယ်။ သူတို့ဟာ အများအားဖြင့် ဘယ်သူနဲ့မှ မပြိုင်

ကြဘူး။ ဒါပေမယ့် သူတို့ကိုယ် သူတို့တော့ အမြဲပြိုင်နေကြတယ်။ ဘယ်သူဆီကမှ အကူအညီတွေ မရခဲ့ရင်တောင် စိတ်ဓာတ်မကျဘဲ သူတို့ရဲ့ အောင်မြင်မှုက သူတို့အပေါ်မှာပဲ မှီခိုနေတယ် လို့ မှတ်ယူတတ်တယ်။ သူတို့ကို ကူညီမယ့်သူ ရှိသည် ဖြစ်စေ မရှိသည် ဖြစ်စေ သူတို့ အောင်မြင်နိုင်တယ် ဆိုတာကိုလည်း ယုံကြည်ကြတယ်။

ပျော်ရွှင်မှုကို ရှာဖွေတတ်ကြတယ်။ တချို့ကတော့ သူတို့ရဲ့ ရင်ထဲက စိတ်ခံစားမှုတွေကို ထုတ်ပြလေ့ မရှိဘဲ မျက်နှာဖုံးတပ်ထားသလိုကာကွယ်ထားတတ်ကြတယ်။ သူတို့ရဲ့ ဘဝ မပြီးဆုံးသေးဘူး ဆိုတာနဲ့ သူတို့ပျော်ရွှင်ဖို့အတွက် ပြည့်စုံတဲ့ မိသားစုတစ်ခု မလိုအပ်ဘူးဆိုတာကိုလည်း တစ်ခြားသူတွေ မြင်သာအောင် သက်သေပြတတ်ကြသေးတယ်။

သူတို့ဟာ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ပြည့်ဝကြတယ်။

မိသားစုပြိုကွဲခြင်းက သူတို့ကိုယ်ပိုင် ရွေးချယ်ခွင့်တွေ အများကြီးနဲ့ သူတို့ ကိုယ်တိုင် လုပ်နိုင်စွမ်း ရှိသလောက် အခွင့်အလမ်းတွေကို ဖွင့်ပေးသလို ဖြစ်သွားစေတယ်။ (do or die အခြေအနေ) သူတို့ဟာ အမှားတွေ လုပ်မိမှာကို မကြောက်ကြဘူး။ အဲဒီအတွက်လည်း သူတို့ရဲ့ ကြိုးစားမှုအားက လုံလောက်တယ်လို့ ယုံကြည်တတ်ကြတယ်။

သူတို့ကိုယ်ပိုင် မိသားစုကမ္ဘာလေး ရှိလာတဲ့ အခါ သူတို့ရဲ့ ရင်သွေးလေးတွေကို ပျော်ရွှင်စေမှာ သေချာတယ်။

အများအားဖြင့် သူတို့ဟာ သူတို့ရဲ့ ဘဝကို လက်ခံနိုင်တဲ့သူတွေနဲ့ပဲ လက်ထပ်ပြီး မိသားစုဘဝကို စတင်တတ်ကြတယ်။ သူတို့ ရဲ့ ရင်သွေးလေးတွေကို မချစ်တဲ့ ခံစားမှုမျိုး၊ အလိုမရှိတဲ့ ခံစားမှုမျိုး သူတို့ ဘယ်တော့မှ ပေးမှာ မဟုတ်သလို အဲဒီလို မဖြစ်အောင်လည်းဂရုစိုက်ကြတယ်။ ကလေးတွေရဲ့ အနာဂတ်ကိုထိခိုက်နိုင်တဲ့ ဘယ်အရာကိုမဆို သူတို့ ရှောင်ကြတယ်။ သူတို့ ခံစားခဲ့ရ သလိုမျိုး သူတို့ ရင်သွေးလေးတွေကို မခံစား စေချင်ကြဘူး။ သူတို့ဘဝ ဘယ်လိုပဲ ရှိခဲ့ပါ စေ သူတို့ရင်သွေးလေးတွေ အတွက်

ဘယ်လိုပျော်အောင် နေရမလဲဆိုတာ သူတို့ သိတယ်။

သူတို့ဟာ ပျော်ရွှင်မှုနဲ့ မထိုက်တန်ဘူး၊ သူတို့ဟာ ပြိုကွဲသွားတဲ့ မိသားစုက လာတာဆိုတဲ့ အချက်တွေအပေါ်မှာ နစ်မွန်းမခံဘဲ

တော့ မိဘကောင်း လေးတွေ ဖြစ်လာမှာ ကျိန်းသေ တယ်။

သူတို့တွေဟာရိုးရှင်းတဲ့အရာလေးတွေအပေါ် တန်ဖိုးထားကြတယ်။

ဘဝထဲက ရိုးရှင်းတဲ့ အရာလေး တွေ အပေါ် သူတို့ ကောင်းကောင်းကြီး အရသာ ခံစား တတ်တယ်။ ပြီးတော့ အဲဒီအရာလေး တွေကပဲ သူတို့ကို အဓိက ပျော်ရွှင်စေတယ်။ ရုပ်ဝတ္ထုပစ္စည်းတွေက သူတို့ကို ပျော်ရွှင်မှု မပေးနိုင်ဘူးဆိုတာ သူတို့ သိတယ်။ သူတို့ ဘဝမှာ လိုအပ်ချက်တွေ များခဲ့တော့ လူတွေ ရဲ့ လိုအပ်ချက်တွေကိုလည်း သူတို့ အဆင် သင့် နားလည်နေတယ်။ စိတ်ခံစားမှု ကို ဘယ်လိုကောင်းမွန်အောင် မောင်းနှင်ရ မလဲ ဆိုတာကိုလည်း ကောင်းကောင်းကြီး သိကြတယ်။ သူတို့ဘဝရဲ့ ရည်ရွယ်ချက်က အကောင်းဆုံးတွေ ဖြစ်လာဖို့ မဟုတ်ဘူး။ တစ်ခြား သူတွေရဲ့ လိုအပ်ချက်တွေကို ကူညီဖြည့်ဆည်း ပေးတာနဲ့ပဲ သူတို့ရဲ့ စိတ် အဟာရကို ဖြည့်စွမ်းတတ်ကြတယ်။

သူတို့ဟာ သူတို့ရဲ့ယုံကြည်မှု အလွဲသုံး စား လုပ်ခံရတာတောင်မှ သစ္စာတရားကို တခြားသူတွေထက် ပိုပြီး ကိုးကွယ်နေတတ် တယ်။ ပထမတော့ သူတို့ ဝမ်းနည်းကောင်း

ဝမ်းနည်းလိမ့်မယ်။ ဒါပေမယ့် နောက်ကျ ရင် ဘဝဆိုတာ အရမ်းလှပြီ အဲဒါဟာ သူတို့ ဘဝလို့ သိလာကြတယ်။ ဘာတွေပဲဖြစ်ဖြစ် သူတို့ ရှေ့ဆက်တယ်။ အရာရာတိုင်းကို ဖြတ်ကျော်ရဲတယ်။ သူတို့ထဲကတချို့က တော့ ဂရုစိုက်မှုနဲ့ စစ်မှန်တဲ့ ချစ်ခြင်းမေတ္တာတရား ကို ဆာလောင် မွတ်သိပ် နေတတ်ကြတယ်။ ဒါပေမယ့် အခြားသူ တွေထက် ကိုယ့်ကိုယ် ကို ချစ်မြတ်နိုးတတ်ဖို့က ပိုအရေးကြီးတယ် ဆိုတာကိုတော့ သူတို့ သိနားလည် လက်ခံ ထားကြတယ်။

ချစ်ခြင်းများစွာဖြင့်
တိုးတက်အောင် (ပဲခူး)

“Be with someone who comes from a broken family” by Sky Lacea ကို ဆီလျော်သလို ဘာသာပြန်ဆိုထားခြင်း ဖြစ်သည်။ အမှားများ ပါခဲ့လျှင်လည်း ဘာသာပြန်သူ၏ အားနည်းမှု ကြောင့်သာ ဖြစ်ပါသည်။

မေတ္တာကြီးမားသောသရက်ပင်ကြီးနှင့်ကောင်လေး

ယုယုလွင်

တစ်ခါတုန်းက အလွန်ကြီးတဲ့ သရက်ပင်ကြီး တစ်ပင်ရှိပါတယ်။ အဲဒီ သရက်ပင်ကြီး အနားမှာ ကောင်လေး တစ်ယောက်ဟာနေ့စဉ် နေ့တိုင်းလာဆော့လေ့ရှိပါတယ်။

ကောင်လေး ဟာ သရက်ပင်ပေါ်တက်၊ သရက်သီးကိုခူးစား၊ ဆော့ကစားလို့၊ စားလို့ ဝသွားတဲ့အခါ သရက်ပင် အောက်မှာပဲ တစ်ရေးတစ်မော အိပ်လေ့ရှိပါတယ်။ ကောင်လေးဟာ သရက်ပင်ကြီးကို အလွန်ချစ်သလို သရက်ပင်ကြီးကလည်း ကောင်လေးနဲ့ ဆော့ကစားနေရတာကိုပဲ ပျော်ရွှင်နေပါတယ်တဲ့။

ဒီလိုနဲ့ ကောင်လေးဟာအရွယ် ရောက်လာပါတယ်။ ဒီတော့ ကောင်လေးက သရက်ပင်ကြီးနား လာမဆော့တော့ပါဘူး။

တစ်နေ့တော့ကောင်လေးဟာ သရက်ပင်ကြီး ဆီပြန်လာပါတယ်။

ကောင်လေးမျက်နှာမှာလဲ အပြုံးတွေမဲ့လို့။ ဝမ်းနည်းကြေကွဲနေတဲ့ပုံပါ။ အဲဒီတော့ သစ်ပင်ကြီးက ကောင်လေးကို မေးလိုက်ပါတယ်။

"ကောင်လေး...မင်း ငါနဲ့ လာကစားတာလားဟင်"

ကောင်လေး သရက်ပင်ကြီးကို ပြန်အဖြေပေးလိုက်တာက...

"ကျုပ်က ကလေးမှမဟုတ်တော့တာ။ သစ်ပင်တက်တမ်းမကစားတော့ဘူး။ ကျုပ်ကစားချင်တာက အရုပ်ဗျ။ အဲဒီအရုပ်တွေဝယ်ဖို့ ပိုက်ဆံလိုချင်တယ်ဗျာ"

အဲဒီအခါ သစ်ပင်က

"ကောင်လေးရယ်...ငါ့မှာတော့ မင်းကို အရပ်
ဝယ်ပေးဖို့ ပိုက်ဆံမရှိဘူး။ မင်းပိုက်ဆံလိုချင်
ရင်တော့ ငါ့အသီးတွေခူးပြီး ပြန်ရောင်းစား
လိုက်လေ"

သရက်ပင်ကြီးရဲ့ စကားလည်းကြား
ရောကောင်လေးကအရမ်းပျော်သွားပါတယ်။
ပြီးတော့သရက်အပင်ပေါ်ကသရက်သီး အား
လုံး ကိုခူးပြီး ပျော်ရွှင်စွာ ထွက်သွားပါတယ်။
ကောင်လေးက

နောက်ထပ်လည်းရောက်မလာတော့ပါ
။ သရက်ပင်ကြီးကတော့ဒီအတွက် ဝမ်းနည်း
တာပေါ့နော်။

ဒီလိုနဲ့တစ်နေ့တော့ ကောင်လေးဟာ
လူပျိုလူရွယ်လေး ဖြစ်လာပြီး သရက်ပင်ကြီး
အနားပြန်ရောက်လာပါတယ်။ သရက်ပင်ကြီး
ကတော့ ကောင်လေးလာ လည် တာကြောင့်
အပျော်ကြီးပျော်နေပါတယ်။ ပြီးတော့လည်း
ကောင်လေးကို သူနဲ့ လာကစားပါလို့ ခေါ်
ပြန်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကောင်လေး ပြော
လိုက်တာကတော့...

"ကျွန်တော် ခင်ဗျားနဲ့ကစားဖို့အချိန်မရှိဘူး။
ကျွန်တော် ကျွန်တော့်မိသားစုအတွက် ရှာရ
အုံးမယ်။ ကျွန်တော်တို့မိသားစုနေဖို့အခု အိမ်
ဆောက်နေတာ။ အိမ်ဆောက်ဖို့ သစ်လိုနေ

တာ။ အဲဒါ ခင်ဗျား ကျွန်တော့်ကို ကူညီနိုင်
လို့လားဗျာ" ဆိုတာပါပဲ။

ဒီအခါ သရက်ပင်က...

"ကောင်လေးရယ်... မင်းမိသားစုနေဖို့တော့
အိမ်တစ်လုံးငါ့မှာမရှိပါဘူး။ ဒါပေမယ့် မင်း
အိမ်ဆောက်ဖို့အတွက် ငါ့အကိုင်းတွေ ခုတ်
ဖြတ် သွားလေ။ လူတော်တော် များများလဲ
ခုတ်နေကြတာပဲ"

ဒီအခါ ကောင်လေး က သရက်ပင်ရဲ့
အကိုင်းအခက်တွေ ခုတ်ထစ်ပြီး ပျော်ရွှင်စွာ
ပြန်သွားပါတယ်။ ပျော်ရွှင်နေတဲ့ ကောင်လေး
ကိုကြည့်ပြီး သရက်ပင်ကြီးကတော့ တပြုံး
ပြုံးနဲ့ပီတိတွေဖြစ်နေတာပေါ့။

ဒီလိုနဲ့ ကောင်လေးဟာ အလိုဆန္ဒ
ပြည့်သွားပုံပဲ။ သရက်ပင်ကြီးဆီ ထပ်မလာ
ပြန်တော့ပါဘူးတဲ့။ ဒီအတွက် သရက်ပင်ကြီး
ကတော့ အထီးကျန်ဆန်ပြီး ဝမ်းနည်းနေတာ
ပေါ့လေ။

ဒီလိုနဲ့ နွေရက်လေးတစ်ခုမှာ ကောင်
လေး တစ်ဖြစ်လည်း လူရွယ်ဟာ သရက်ပင်
ကြီးဆီရောက်လာပြန်ပါတယ်။

သရက်ပင်ကြီးကတော့ ထုံးစံအတိုင်း
ဝမ်းသာအားရနဲ့ သူနဲ့လာဆော့ဖို့ ခေါ်ပြန်ပါ
တယ်။ ဒီအခါ ကောင်လေးက

"ကျွန်တော်လည်း အသက်အရွယ်ကြီး ရင့် လာပါ ပြီဗျာ။ ခင်ဗျားနဲ့ မကစားနိုင်တော့ ဘူး။ ကျွန်တော့်အတွက် ခုချိန်မှာ အကောင်း ဆုံးက လှေလေးတစ်စီးပါဗျာ။ ဒါမှ လှေစီး ပြီး ကျုပ် အပန်းဖြေနိုင်တာပေါ့ဗျာ။ ခင်ဗျား ကျွန်တော့်ကို ကူညီနိုင်လားဗျ"လို့ သရက်ပင် ကို ပြောပါတယ်။

ဒီအခါ သရက်ပင်က ကောင်လေးကို ပြန် ပြောလိုက်တာက...

"မင်း...လှေလိုချင်တယ်ဆိုလည်း ငါ့ ပင်စည် ကို ခုတ်လှဲပြီး လှေလုပ်ကွာ။ ပြီးတော့ ငါ့ပင်စည်နဲ့ လုပ်ထားတဲ့လှေကိုစီးပြီး ဟိုး အဝေးကို သက်တောင့်သက်သာနဲ့သွား ပါ။ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်နဲ့ ဘဝကို ဖြတ်သန်းပါကွာ။ ငါ့ဆီပြန်မလာပါနဲ့တော့။ အဝေးဆုံးကိုသာ သွားပါလေ။"

နောက်ဆုံးတစ်နေ့တော့ ကောင်လေး ဟာ သရက်ပင်ကြီးဆီပြန် ရောက်လာပါ တယ်။ နှစ်တွေလည်းကြာပြီပေါ့။ ဒီတစ်ခါ တော့ သရက်ပင်ကြီးက ကောင်လေးကို ပြောလိုက်တာကတော့...

"ကောင်လေး... ဒီတစ်ခါတော့ မင်းကို ထပ် ပေးစရာ သရက်သီးလည်း မရှိဘူး။ ဘာမှကို မရှိတော့ဘူးနော်"

ကောင်လေးက

"ခုချိန်မှာ ခင်ဗျားက သရက်သီးပေးမယ် ဆိုလည်း ကျုပ်ကိုက်ဖို့သွားမရှိတော့ဘူး။ ပင်စည်ကြီးပေါ် တက်ကစားခိုင်း ရင်လည်း ကျုပ် မကစားနိုင်တော့ဘူး။ ကျုပ်လည်း အိုမင်းနေပါပြီ"

ဒီတော့သရက်ပင်ကြီးကဝမ်းနည်းစွာနဲ့

...

"ကျုပ်လည်း သိပ်ကိုအိုမင်းနေပါပြီ ကောင် လေးရယ်။ ကျုပ်မှာ ရှိတာဆိုလို့ ခြောက် နေတဲ့ သစ်မြစ်ဆွေးတွေပဲ ရှိနေတော့တာပါ"

ဒီအခါမှာ ကောင်လေးတစ်ဖြစ်လဲ လူအို ပြောလိုက်တာက...

"ခင်ဗျားက ပေးမယ်ဆိုလဲ ကျုပ်က အလို မရှိတော့ပါဘူးလေ။ အခုချိန်မှာကျုပ် လိုအပ် တာက တစ်နေရာမှာ အေးအေးချမ်းချမ်းနဲ့ တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ်လေးလဲလျောင်း နားခို လို့ရတဲ့ နေရာလေးတစ်ခုပဲ လိုအပ်နေတာ ပါဗျာ။ ဒီနှစ်တွေမှာ ကျုပ်သိပ်ပင်ပန်းခဲ့ တယ်ဗျာ"

ဒီတော့ သရက်ပင်ကြီးက

"အလို ဘုရားရေ... ကျုပ်တို့ သရက်ပင်ရဲ့ အမြစ်ဆွေးဆွေးတွေဟာ လူတစ်ယောက် မှီခိုဖို့ လဲလျောင်းဖို့သိပ်ကောင်းတယ်ဗျ။ ဒီတော့ဗျာ... ခင်ဗျား ဘာလုပ်နေလဲ?"

ကျုပ်ရဲ့အမြစ်ဆွေးဆွေးပေါ် လာထိုင်ပြီး အနားယူလေဗျာ"

ဒီတစ်ခါလည်းကောင်လေးဟာ သရက် ပင်ကြီးပြောသလိုပဲအမြစ်ဆွေးဆွေးပေါ်ထိုင် ပြီး အနားယူလိုက်ပါတယ်။ အခုတော့ သရက်ပင်ကြီးလည်း ပြုံးလို့ပေါ့လေ ။

တကယ်တော့ သရက်ပင်ကြီးဆိုတာ မူရင်းစာရေးဆရာဆိုလိုတာက သရက်ပင် ကြီးက မိဘဖြစ်ပြီး ကောင်လေး ကတော့ သားသမီးတွေပါ။ သားသမီးတွေဟာငယ်ရွယ် စဉ်အခါက မိဘကို အားကိုးကြပေမယ့် အတောင် စုံတဲ့အခါတော့ အဝေးကိုသာ ပျံသန်းကြပြီး ဒုက္ခရောက်လာရင်တော့ မိဘ ဆီပဲ လာတတ်ကြပါတယ်။ ဒါကြောင့် မိဘ ကို မသေခင်က ချစ်ခင်ကြင်နာပါ။

ဘာသာပြန်သူ - လေးစံပယ်

ကျွန်မကတော့ ဒီစာပိုဒ်လေးဖတ်ပြီး တွေး မိတာကတော့...

"သရက်ပင်ကြီးဟာ မေတ္တာတရားနဲ့ တူပါ တယ်။ မေတ္တာတရားဆိုတာ သိပ်ကို အေး ချမ်းပါတယ်။ ရမ္မက်နည်းပါတယ်။ ကိုယ်က ဘယ်လောက်ပဲ နာကျင်နေပါစေ၊ မေတ္တာ

ဂရုဏာရှိသူတွေအပေါ် ခွင့်လွှတ် နားလည် စမြဲပါ။ သွေးမတော် သားမစပ်တဲ့ လူအပေါ် လည်း မေတ္တာသာရှိရင် နာကျင်ခံစားရ လည်းပဲ ခွင့်လွှတ်လက်ခံစမြဲပါ။ လောကကြီး မှာလူတစ်ဦးနဲ့တစ်ဦးဆက်ဆံရေ ကောင်းမွန် နေတယ် ဆိုတာကလည်း မေတ္တာတရား ကြောင့်ပါ။ မေတ္တာတရား ကြောင့်လည်း ဆရာက တပည့်ကို ကိုယ်သိကိုယ်တတ် တာ တွေကို ဆရာစားမချန်ဘဲ မခြွင်းမချန် ပေးနိုင်ပါတယ်။

တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး သူစိမ်းပင် ဖြစ်လင့် ကစားတစ်ဦးကို တစ်ဦး အနစ်နာခံနိုင်ကြတဲ့ အကြင် လင်မယားတွေ ဖြစ်လာကြပါတယ်။ ဘာပြောပြော သည်းခံဖြည့်ဆည်းပေးနိုင်တဲ့ မိတ်ဆွေသူငယ်ချင်းတွေဖြစ်လာကြပါတယ်။

ဒါကြောင့် ကျွန်မတို့ လူဖြစ်နေသ၍ ကာလပတ်လုံး သတိထားရမှာက မေတ္တာ ပျက်ပြားအောင် ဘယ်တော့မှ မလုပ်မိဖို့ပါ။ အကယ်၍ လုပ်မိတယ်ဆိုရင်လည်း မာနမ ထား ပဲ တောင်းပန်တတ်ဖို့ လိုပါတယ်။

မိဘကို အမှားလုပ်မိတယ် ဆိုလည်း “သားတော့/သမီးတော့ အမှား လုပ်မိပါ တယ်။ တောင်းပန်ပါတယ်” လို့ ဦးခိုက် ကန်တော့ တောင်းပန်သင့်ပါတယ်။

လင်မယား ဆိုလည်း... 'မိန်းမရေ/

ယောက်ျား ရေ ငါတော့ မှားမိပါတယ်။
တောင်းပန်ပါတယ်” လို့တောင်းပန်သင့်ပါ
တယ်။ သူငယ်ချင်းအပေါ် အမှားလုပ်မိတယ်
ဆိုလည်း 'ဟာ သူငယ်ချင်းရေ ငါတော့ မှားမိ
ပါတယ်ကွာ။ ခွင့်လွှတ်ပါ' လို့တောင်းပန်သင့်
ပါတယ်။

မတောင်းပန်နိုင်ဘူး ငါမှ မမှားတာဆို
တဲ့ စိတ်က မာနပါ။ အတ္တပါ။ မာနနဲ့ အတ္တ
ရှေ့တန်း တင်လွန်းတဲ့လူတွေစိတ်ဟာ သိပ်
လေးလံတယ်လို့ ကျွန်မကြားဖူးပါတယ်။

တောင်းလည်း တောင်းပန်တတ်သလို
ခွင့်လွှတ်တတ်ဖို့လဲ ကြိုးစားသင့်တယ်။ ခွင့်
မလွှတ် တတ်တဲ့ သူဟာလည်း အတ္တ၊ မာန
များတဲ့ သူတွေပါပဲ။ ငါမှငါဖြစ်နေသ၍
ဘယ်သူ့ကိုမှ လည်း မေတ္တာ မထားနိုင်သလို
ခွင့်လည်း ခွင့်လွှတ်နိုင်မယ် မထင်။

ဒါ့ကြောင့် မေတ္တာတရားဆိုတာ ကို
လည်းမေတ္တာပျက်ပြားအောင် မလုပ်မိသင့်ပါ
ဘူး။ မေတ္တာပျက်ပြားလာပြီဆို စစ်ဖြစ်ဖို့သာ
ဦးတည်နေပါတော့တယ်။ တခြားသူမကောင်း
လည်း ကိုယ်ကတော့ မေတ္တာ မပျက်သင့်
ဘူး။ ဥပေက္ခာပြုတတ်အောင် ကျင့်ကြံ အား
ထုတ်သင့်ပါတယ်။

ယုယုလွင်

ရွှေလျားခြင်းအနုပညာ

ရူပဗေဒလေ့လာသူတစ်ဦး

ရွှေလျားမှုတွေကို လေ့လာသော ပညာကို မက္ကင်းနစ်ဟုခေါ်သည်။ မက္ကင်းနစ် ၏ အခြေခံသဘောတရားများကို ကိုးတန်း တွင် သင်တို့ သင်ကြားနေကြရမည် ဖြစ် သည်။

ယခု ထိုကိုးတန်း ကျောင်းသားများ သင်ရလောက်သော အခြေခံရူပဗေဒအတွက် အခြေခံအချက်တို့ကို မည်သည့်အရွယ် မည်သည့်အသက် မည်သို့အတန်းပင်ရှိစေမူ တီးခေါက်မိစေရန် ကျွန်ုပ်တင်ပြပါအံ့။

ယင်းသို့ တင်ပြရာတွင်လည်း ရွှေလျားမှုတွေကို လေ့လာသော ပညာဟုဆိုခဲ့အပ်၍ အရွေ့နှင့်ပင် စတင်ပါမည်။

အရွေ့ (Displacement)

အရွေ့ကို ပညာရှင်ဆရာတို့က နှစ်မျိုး

ခွဲ၏။ မျဉ်းဖြောင့်အတိုင်းရွေ့သော တည့်ရွေ့နှင့် ထောင့်အပြောင်းရွေ့သော ပတ်လည်ရွေ့တို့ ဖြစ်ပေသည်။ မည်သို့ကွာပါသနည်းဟု မေးလေသော်ပမာပုံဆောင်အပ်ရလျှင် အညာဘက်ကလှည်းဘီးပမာတည်း။ လှည်းဘီးသည် ဝင်ရိုးကို ဗဟိုပြုလျက် ပတ်လည်ရွေ့ဖြင့် ရွေ့နေသည်။ ထိုဝင်ရိုးသည်ကား လှည်းလမ်းနှင့်အပြိုင် တည့်ရွေ့ဖြင့် ရွေ့နေပေသည်။

တသတ်မတ်တည်း ရွှေလျားခြင်းအကြောင်းလည်း စာသင်သားများ၊ ဝါသနာရှင်များ သိအပ်ပါပေသည်။ ယူနီဖောလီနယာမိုးရှင်းဟု အင်္ဂလိပ်လို သမုတ်သည်။ ချောမွတ်ပြေပြစ် ဖြောင့်တန်းသော အဝေးပြေးလမ်းမပေါ်၌ မော်တော် ကားတစ်စီး

သည် တစ်နာရီလျှင် လေးမိုင်နှုန်းဖြင့် မောင်း
 လာရာ လေးနာရီတွင် တစ်ဆယ့် ခြောက်မိုင်
 ခရီးကို ပြီးသော် ဤရွေ့လျားခြင်းမျိုးကို
 တသတ်မတ်တည်း မျဉ်းဖြောင့်အတိုင်း
 ရွေ့လျားခြင်း ဟုခေါ်သည်။ ထိုသို့မဟုတ်ဘဲ
 လမ်း၌ဘရိတ်နင်းမိလျှင် ညီမျှသော အချိန်
 အပိုင်းခြားတွင်း၌ မသွားနိုင်ဖြစ်၍ မသတ်
 မတ်သော မျဉ်းဖြောင့်အတိုင်း ရွေ့လျားခြင်း
 ဟုခေါ်သည်။ လမ်းသည်မဖြောင့်တန်းဘဲ
 ကွေ့ကောက်နေပါမူ ရိုးရိုးရွေ့လျားခြင်းသာ
 ဖြစ်ပါတော့သည်။ ယင်းသို့ ရွေ့လျားခြင်း
 သဘော နှင့် အရွေ့တို့ကို ဖွင့်ဆိုအပ်သည်။

အရွေ့နှင့် ခရီးတူပါသနည်းဟု မေးလေ
 သော် တူသလိုလို မတူသလိုလို ရှိပြန်
 ပေသည်။ ထိုအချက်သည် အသေအချာ
 ရှင်းလျှင်ကားအရှင်းကြီးသာဖြစ်တော့သည်။

မော်တော်ကားသည် လေးမိုင်ခရီးသွား
 ခဲ့သည်ဟု ဆိုလေသော် ယင်းကိုခရီး ဟုခေါ်
 လတ္တံ့။ မော်တော်ကားသည် အနောက်ဘက်
 သို့ လေးမိုင်သွားခဲ့သည်ဆိုအပ်သော် ယင်းကို
 အရွေ့ဟုခေါ်လတ္တံ့။ မည်သည့်အချင်း
 ကွာသနည်းဆိုသော် ဗက်တာ နှင့် စကေး
 လား ကွာသည်ဟု ဆိုရမည်။ အရွေ့၌
 ဦးတည်ရာဘက်နှင့် ပမာဏလည်းပါသည်။
 ခရီး၌ ပမာဏသာပါသည်။ ဦးတည်ရာနှင့်
 ပမာဏအပါကို ဗက်တာဟုခေါ်၍ ပမာဏ

သာ အရှိကို စကေးလားဟုခေါ်တုံ။

Notes:

- Displacement (vector)
- [(1)Linear displacement,
- (2)Rotational displacement]
- Distance (scalar)
- Linear Motion
- [(1)Uniform Linear Motion,
- (2)Non-uniform linear motion]

ဗက်တာနှင့်စကေးလား (Vector and Scalar)

အထက်၌ဆိုခဲ့သော ဗက်တာ နှင့်
 စကေးလားသဘောတရား နှစ်ရပ်သည် ရူပ
 ဗေဒပညာအတွက် အထူးပင် အကျိုးပြုခဲ့
 ပါပေသည်။ ယခုမကြွင်းနစ်တွင် အရွေ့၊
 အလျင်၊ အရှိန်နှင့်အား ဤလေးပြားသော
 မတ္တာတို့သည် ဗက်တာမတ္တာများဖြစ်သည်။
 အမြန်၊ ဒြပ်ထု စသည်တို့ကား စကေးလာ
 မတ္တာများ ဖြစ်ပေသည်။

Notes:

-Vector

(Magnitude and Direction)

-Scalar

(Only Magnitude)

အလျင် နှင့် အမြန် (Speed and Velocity)

အမြန်ဟူသည်မှာ ခရီး၏ ပြောင်းလဲနှုန်းပင်ဖြစ်သည်။ အမြန်ကိုလိုသော် ပေါက်ရောက်ခရီးကို တည်လျက် ကြာချိန်နှင့် စားရန်ဖြစ်သည်။ လားရာကို ဖော်ပြရန် မလိုပေ။

အလျင်ဟူသည်မှာ အမြန်ပင်ဖြစ်သည်။ တစ်ခုတော့ပိုသည်။ မည်သည့်အရာ ပိုသည်ဆိုသော် လားရာပါခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် စာသင်ကြရာတွင်ဖြစ်စေ ရူပဗေဒစကားပြောကြရာတွင်ဖြစ်စေ အလျင်ကိုဖွင့်ဆိုသော် အရွေ့၏ ပြောင်းလဲနှုန်း ဟုဖွင့်ဆိုကြမှသာ သင့်ပေမည်။ မော်တော်ကားတစ်စီးသည် တစ်နာရီလျှင် တစ်ဆယ့်ငါးမိုင်နှုန်းဖြင့် အနောက်ဘက်သို့ ပြေးပြေးမောင်း သွား သည်။ ဤတွင်အလျင်သည်တစ်နာရီတွင် တစ်ဆယ့်ငါးမိုင်ဖြစ်သည်။

Notes:

- Speed (Scalar)

- Velocity (Vector)

-Speed = Distance/Time

-Velocity = Displacement/Time

In Symbol;

$$v = s/t$$

Where v = velocity,

s = displacement, t = time.

သုညတဲ့လား: (Oh! Zero!)

အလျင်သည် အရွေ့၏ ပြောင်းလဲနှုန်းဟု အထက်က ဖွင့်ဆိုပြီးပြီ။ အရွေ့ဟူသည် ဗက်တားမတ္တာဖြစ်သည်။ ဗက်တား၏ သဘောအရ မူလနေရာသို့ ပြန်လာသောအခါ အနီဝတ္ထု၏ အရွေ့မှာ သုညဖြစ်သည်။ အရွေ့သုညဖြစ်သောကြောင့် အနီဝတ္ထု၏ အလျင်သည်လည်း သုညသာဖြစ်သည်။ အမြန်ကမူ သုညမဟုတ်။

Notes:

- $v = 0$ when $s = 0$ ($v = s/t$)

- even $v = 0$, speed $\neq 0$

ဆက်ပါဦးအံ့။

ရူပဗေဒလေ့လာသူတစ်ဦး

အဝဉ်အလမဟုတ်သော ရှေးအယူအဆဟောင်းများ

မောင်မြင့်ဝင်း

ဒီနေ့တော့ မိုးအေးအေးရှိတာနဲ့ ဆိုင်မှာ လူရှင်းနေတယ်။ ဒါကြောင့် ဆိုင်ကညီလေးတွေနဲ့ အေးအေးဆေးဆေး စကားပြောဖို့ အခွင့်အရေးရတယ်။ ညီလေးတွေလည်း လူမလာတော့ အင်တာနက်ကလေးတွေ ကိုယ်စီ သုံးနေကြတယ်။

ကျွန်တော်ဘေး အနီးဆုံးညီလေးက ဒီလိုလေးမိုးအေးအေးမှာအင်တာနက် ကလေး သုံးနေရတာ ဖီးလ်ပဲလို့ ပြောလာပါတယ်။ ကျွန်တော်အတွက် စကားပြောဖို့အခွင့်အရေး ရလာတယ်။ ဒါကြောင့် အေးဆေးနေတာကို ညီလေးကြိုက်သလို လူတိုင်းလည်း ကြိုက်ကြောင်းနဲ့ ညီလေးအနေနဲ့ အခုအရွယ် အေးအေးဆေးဆေး နေရတာနဲ့ နောက်တစ်

ချိန်အသက်ကြီးမှ အေးအေးဆေးဆေး နေရတာကို ဘယ်အရာပိုပြီး သဘောကျသလဲလို့ သူ့အမြင်ကို မေးလိုက်မိပါတယ်။

အဲဒီအခါ ညီလေးက ခဏစဉ်းစားပြီး ဒါက ကုသိုလ်နဲ့လည်း ဆိုင်ကြောင်း ပြန်ပြောပါတယ်။ ညီလေးရဲ့အမြင်က မြန်မာအများစု မြင်နေတဲ့အမြင်ပါ။ မြန်မာအများစုဟာ ကံကိုယုံကြည်ကြပါတယ်။ ကံဆိုတာကောင်းတာလုပ်ရင် ကောင်းတာဖြစ်စေမယ် ဆိုတဲ့ ကံကံရဲ့အကျိုးပါ။ သူ့အပေါ်စိတ်ကောင်းထားရင် ကိုယ်လည်း တန်ပြန်အကျိုးခံစားရမယ် ဆိုတဲ့ကံကံရဲ့ အကျိုးကို လက်ခံယုံကြည်ပါတယ်။

အလုပ်လုပ်တဲ့အခါကျကံဆိုတာအလုပ်
ကပိုမှန်ပါတယ်။အလုပ်တစ်ခုအပေါ်သေသေ
ချာချာလုပ်မယ်ဆိုရင်လုပ်တဲ့အလုပ်ရဲ့အကျိုး
ကို ခံစားရမှာပါ။ ဒါကြောင့် အလုပ်အတွက်
ကံဆို တာ မှန်ပါတယ်။

သူကတော့ ဒီအလုပ်မှာ ကြီးပွားချမ်း
သာနေတယ်။မင်းကပိုက်ဆံရှိလို့သွားမလုပ်နဲ့
စသဖြင့် ပြောတတ်ကြတယ်။ မှန်ပါတယ်။
ပိုက်ဆံရှိတိုင်းထလုပ်လို့မရပါဘူး။ ဒါပေမယ့်
သူလုပ်တဲ့အလုပ်ကို သေသေချာချာ လေ့လာ
ပြီး ကိုယ်လည်း လုပ်ရင် သူလို မအောင်မြင်
နိုင်စရာ မရှိပါဘူး။ အဓိကက ကိုယ်လုပ်မယ့်
အလုပ်တစ်ခုအပေါ် သေသေချာချာသိအောင်
လေ့လာသင်ယူဖို့ပဲ လိုပါတယ်။

မြန်မာတွေရဲ့ စိတ်ထဲမှာ ရှေးကတည်း
ကရှိခဲ့တဲ့ အစဉ်အလာမှားတွေအခုထိ လက်ခံ
နေတုန်းပါ။ အထူးသဖြင့် ကံကြောင့် လုပ်ရမဲ့
အလုပ်တွေအပေါ် ကိုယ့်ရဲ့ ခွန်အားတွေ
ချန်ပြီး လုပ်တတ်ကြ နေဆဲပါ။ နိုင်ငံခြား
တိုင်းပြည်တွေကလူတွေကတော့ ကံကို မယုံ
ကြည်ကြပါဘူး။ အလုပ်တစ်ခုကို စနစ်တကျ
သေသေချာချာ လေ့လာတယ်။ ကျွမ်းကျင်
အောင်လည်းသင်တယ်။ အလုပ်ကို အလုပ်နဲ့
တူအောင်လုပ်ကြတယ်။ ဒါကြောင့် သူတို့တွေ

မှာ ကံမကောင်းစေတဲ့ ရက် နေရာဆိုတာ
မရှိကြပါဘူး။ အချိန်တိုင်း နေရာတိုင်းဟာ
သူတို့အတွက် ကံကောင်းစေတဲ့ ရက်တွေ
ချည်းပါပဲ။ တစ်ကမ္ဘာလုံးမှာ သူတို့ရဲ့ ကုမ္ပဏီ
တွေ ဖွင့်ပြီး အောင် မြင် နေကြပါတယ်။

မြန်မာတွေမှာတော့ တစ်ခုခုလုပ်တော့
မယ်ဆိုရင် နေ့မကောင်းဘူး နေရာမကောင်း
ဘူး ဆိုပြီး ချင့်ချိန်နေချိန်မှာ သူများ နိုင်ငံက
လူတွေက လက်ဦးမှုရယူသွားကြပါတယ်။
ပြုပြင်သင့်တဲ့ အချက်တွေပါ။ အထင်ရှားဆုံး
ဥပမာပြရရင် စာရေးသူတို့ ဘိုးဘွားတွေဟာ
လှေဦးတိုက်အိမ်ဝိုင်း ကို မနေကောင်းဘူး။
ခိုက်တယ်ဟု ဆိုကာ ရှေး အယူအဆတွေ
ကြောင့် လမ်းဆုံလမ်းခွက မြေကွက်တွေကို
မဝယ်ယူကြပါဘူး။ တကယ်တော့ လမ်းဆုံ
လမ်းခွဆိုတာခိုက်တာ မဟုတ်ပါဘူး။ တရား
ဥပဒေ စိုးမိုးမှု မရှိတဲ့ အခြေနေမျိုးမှာ
လမ်းဆုံကမြေကွက်ကိုသူခိုးဒမြများ အလွယ်
တကူ ဝင်ရောက် တိုက်ယူထွက်ပြေးနိုင်ခြင်း
ကြောင့်ဖြစ်ပါတယ် ။ ဒီအယူအဆတွေဟာ
နှောင်းလူတွေလက်ထက်ရောက်လာတဲ့ အခါ
လှေဦးတိုက်လမ်းရှေ့တည့်တည့်က မြေကွက်
ဟာ ခိုက်တယ်လို့ ဖြစ်လာတာ ပါ။ အခု
အချိန်မှာ လမ်းဆုံလမ်းခွ မြေကွက်တွေဟာ

ဈေးအဆမတန်မြင့်နေပြီး ဝယ်ဖို့လိုက်မမီနိုင် ကြတော့ပါဘူး။ အခုဆို အဆိုပါ နေရာတွေကို ပိုင်ဆိုင်ကြတဲ့ ဘာသာခြားတွေဟာ ဆိုင်ခန်း ငှားခတွေနဲ့တင်အေးအေးဆေးဆေး ထိုင်စား နေကြ ရပါ ပြီ။

ပြီးတော့ အချို့အရာတွေ အပေါ်မှာ လည်း ပြုပြင်စရာတွေ ရှိနေပါသေးတယ်။ မြန်မာပြည်သမိုင်းကို ပြန်ကြည့်ရင် နယ်ချဲ့ အင်္ဂလိပ်များ မြန်မာပြည်ကို သိမ်းတော့မယ် ဆိုတာကို သိတဲ့ ကနောင်မင်းသားကြီးဟာ မြန်မာပြည်ကို အင်္ဂလိပ်တွေ ချီတက်လာရင် ရေကြောင်းကသာ အများဆုံး ချီတက်လာ မယ်ဆိုတာ သိတော်မူတော့ ရေမြုပ်ပုံးကို တီထွင်ခဲ့ပါတယ်။ ဒါကို မင်းတုန်းမင်းကြီး သိတော့ ရေမြုပ်ပုံးတီထွင် တာဟာ ရေထဲမှာ ရှိတဲ့ ရေသတ္တဝါတွေကို သေကြေ ပျက်စီးစေ တယ်ဆိုပြီး ဆက်လက်မလုပ်ဖို့ တိုက်တွန်း ခဲ့ပါတယ်။ အကျိုးဆက်က အင်္ဂလိပ်တပ်များ နေပြည်တော်အထိ အခက်အခဲမရှိ ဝင်ရောက် သိမ်းပိုက်ပြီး မြန်မာပြည်ကြီး သူ့ကျွန် ဘဝ အနှစ်တစ်ရာ နေခဲ့ရပါတယ်။ ဒါကြောင့် ရှေးအယူအဆအချို့ဟာ တိုင်းပြည်ပျက်ရ တဲ့ အထိ ဖြစ်စေတာ အထင်အရှားပါ။

ဒါပြင် တိုင်းပြည်ကောင်းစားတိုးတက် ဖို့အတွက် အချို့အယူအဆဟောင်း တွေကို ဖက်တွယ် မထားသင့်ပါဘူး။ သူက ဘာသာခြားဖြစ်လို့သူ့ဆီကပညာမယူချင်ဘူး ။ သူက ငါတို့ နိုင်ငံမှာ နေတာ မဟုတ်လို့ သူ့ကို အလေးမထားနိုင်ဘူးစတဲ့ အတွေး အခေါ် အယူအဆဟောင်းတွေကို စွန့်လွှတ် သင့်ပါပြီ။ ဒီနေလူတိုင်းငေးမောရတဲ့ စင်္ကာပူ နိုင်ငံဟာဆို ရင် ဘယ်နိုင်ငံ ဘယ်လူမျိုးပဲ ဖြစ်နေပါစေ လူတော်တွေဆိုရင် လက်ခံပြီး သူတို့ဆီကရနိုင်သမျှ ပညာရပ်ကို အကုန် ယူကြပါတယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ဒီနေ့ဒီ အချိန်မှာ စင်္ကာပူဟာ အရှေ့တောင်အာရှရဲ့ ကျားဖြစ်နေခြင်းပါ။

ဒါကြောင့် အချို့ ရှေးအယူအဆတွေကို လက်ရှိ အချိန်ထိအောင် တွယ်ဖက်ကာ လိုက်နာ မနေသင့်တော့ပါဘူး။ ခေတ်နဲ့အညီ တိုးတက်နေတဲ့ အခြားတိုင်းပြည်များက အယူအဆ ကောင်းတွေကို အတုယူကာ ကြိုးစားလုပ်ကိုင်ဖို့ လိုအပ်လာပါပြီ။ ဒါမှသာ ကမ္ဘာနဲ့ ရင်ဘောင်တန်းနိုင်တဲ့ ခေတ်မီဖွံ့ဖြိုး တိုးတက်တဲ့ အင်အားကြီး တိုင်းပြည်ကြီး တစ်ခု ဖြစ်လာမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

မောင်မြင့်ဝင်း

ဒဂုန်တာရာ (သို့မဟုတ်) လူကိုလေ့လာခြင်း

မောင်သူရ

ဒဂုန်တာရာ၏ လူ ကို လေ့ လာ ခြင်း အတ္ထုပ္ပတ္တိဆောင်းပါးများကို စာဖတ် သမား အများစုသိကြပါလိမ့်မည်။ ရုပ်ပုံလွှာအဖွဲ့ကို လူကိုလေ့လာခြင်းဖြင့် စခဲ့သည် မဟုတ်ပါ လား။

လူကိုလေ့လာခြင်း ပထမဆုံး ဆောင်း ပါးကို တာရာမဂ္ဂဇင်း အခန်း(၁)တွင် အောင်ဆန်း သို့မဟုတ် အရိုင်းနှင့် စခဲ့သည်။ တာရာမဂ္ဂဇင်း ဆိုသော်မှ တာရာမဂ္ဂဇင်း စ တင်ထုတ်ဝေဖြစ်ခဲ့ပုံ အကြောင်း ဖတ်ဖူးမိ သည်ကိုလည်း အမှတ်ရသည်။

၁၉၄၆ခု သွေးသောက်မဂ္ဂဇင်း၊ ဇေန တို့ခေတ်။ စာငတ်ပြည်သူတို့ စာပေရေချမ်း အိုင်ထဲ ခုန်ဆင်းနေကြသည့်အချိန်။ ထိုအချိန် တွင် ဒဂုန်တာရာတစ်ယောက် မမာ။ ဆေး

ထိုးနေရသည်။ လူကမမာ။ စိတ်ကတော့ ထက်ဆဲ။ သူငယ်ချင်းများနှင့် တိုင်ပင်သည်။ ဟုတ်သည်ပ။ စာပေမဂ္ဂဇင်းတစ်ခု ထွက်ဖြစ် အောင် လုပ်မည်။ မဂ္ဂဇင်းထွက်ဖြစ်အောင် လုံးပန်းရမည်။ ပထမဆုံးထုတ်သည့် မဂ္ဂဇင်း မို့ ကလောင်သစ်တွေထံက ရဖို့ရှားမည်။ ထို့ကြောင့်နီးစပ်ရာတွေဆီ စာမူလိုက်စုသည်။ မောင်ထင်၊ မင်းသုဝဏ် စသောစသော စာရေးဆရာများထံကရသည်။ ဟုတ်ပြီ။ မဂ္ဂဇင်း၏ နာမည်။ ရှည်ရှည်ဝေးဝေး တွေးနေ ဖို့မလို။ မူလကတည်းက တွေးခဲ့ပြီးသား။ စာပေကို ပြန် လည် ဆန်း သစ် မည့် 'ဆန်းသစ်ဦး'။

အထက်ကဆိုခဲ့ သော အောင်ဆန်း သို့မဟုတ် အရိုင်းကို ဆန်းသစ်ဦးအတွက်

ရေးခဲ့သည်။ သို့သော်နောက်ပိုင်း အကြောင်း မညီညွတ်လို့ မထုတ်ဖြစ်တော့။

ဒဂုန်တာရာတစ်ယောက် ရိုးရွှေနေသည်။ သူ့အနေနှင့် အနုပညာဆိုင်ရာ ဝေဖန်ရေး မဂ္ဂဇင်းတစ်ခု ရှိနေသင့်သည်ဟု မြင်သည်။ ထို့ကြောင့် မဂ္ဂဇင်းတစ်ခုကို စီစဉ်လိုက်သည်။ နာမည်က တာရာ။ လင်းအာရုဏ်၏ အမှတ် အသား။

ဌေးမြိုင်၊ ကိုနန်းနွယ် စသဖြင့် အမည် အမျိုးမျိုးနှင့် စာမူများကို တာရာတွင် တာရာ က ခေါင်းခံရေးနေလေသည်။ တာရာသည် ထင်ထားသလိုမဖြစ်။

ရောင်းအားကောင်းငြား အကြွေးယူကြ သည်ကများနေသည်။ သဟာကိုလည်းတာရာ မမူ။ စီးပွားရေးလုပ်နေသည်မှ မဟုတ်ဘဲ။ မမာမကျန်း ဖြစ်နေသော တာရာ တစ် ယောက် တာရာအတွက်နှင့် ခေါင်းကြီး နေ သည်။ အစစ အရာရာသည် ဒုက္ခပင်လယ် သာ ဝေနေသည်။ အရင်းကိုလည်း အိမ်က မထုတ်ပေးတော့။ တာရာဂရုမစိုက်။ ဆက် လိုက် ပါသေးသည်။ မရတော့။ နောက်ဆုံး လက်လျှော့ရသည်။ စထွက်သည်က ၁၉၄၆ ဒီဇင်ဘာ၅။ ရပ်နားသည်က ၁၉၅၀ မေ။ မည်သို့ဆိုစေ တာရာသည် စာပေသမိုင်းတွင် နေရာယူခဲ့သည်။ တာရာသည် စာပေ

လောကထဲသို့ တိုးဝှေ့ဝင်လာခဲ့သည်။ တာရာ ကိုလူကြိုက်များခဲ့ပြီ။ တာရာသည် တာရာ အတွက် မှတ်တိုင်တစ်ခု။

သည်တာရာမဂ္ဂဇင်းက ဒဂုန်တာရာကို စာပေလောကနှင့် မိတ်ဆက်ပေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ထိုတာရာမတိုင်ခင်က ဒဂုန် တာရာသည် နိုင်ငံရေးပိုင်းက လူများနှင့် အကျွမ်းတဝင်များသည်။ သခင်အောင်ဆန်း၊ သခင်တင်မောင် စသူတို့နှင့်သိသည်။ သခင် ဗဟိန်းနှင့်ဆိုလျှင် အထူးကျွမ်းဝင် သည်။ ရှမ်းပြည်ဘက်သို့ ခရီးတွေဘာတွေပါ အတူ သွားကြသည်။

ဒဂုန်တာရာသည် ရန်ကုန် တက္ကသိုလ် က တဆင့် တက္ကသိုလ်ကျောင်းသား နိုင်ငံ ရေးသမား များဖြစ်သော သခင်အောင်ဆန်း သခင်ဗဟိန်းစသူတို့နှင့် ရင်းနှီးရာမှ တို့ဗမာ အစည်းအရုံးအဖွဲ့ဝင် သခင်များနှင့်လည်း ရင်းနှီးလာသည်။ စသဖြင့် ဒဂုန်တာရာ၏ နိုင်ငံရေး နယ်သည် ကျယ်ပြန့်လာသည်ဟု ဆိုရပါမည်။ ကျယ်ပြန့်လာသည်ဖြစ်သည့်ပြင် စာအရေးကောင်းခြင်း၊ အပေါင်းအသင်းများ ဝင်ဆံ့ခြင်းကြောင့် ဂျပန်ခေတ်တွင် အစိုးရ အဖွဲ့ဝင် ဖြစ်လုခင်ထိ ဖြစ်ခဲ့သေးသည်။ ဒဂုန် တာရာက အစိုးရထူးကို ပယ်ခဲ့သည်။ ထပ်ခါ ထပ်ခါ ခေါ်ယူသည်ကို ပယ်ခဲ့ခြင်း

ဖြစ်သည်။ တော်သေးသည်ဟုဆိုရမည်။ သို့ အတွက်ပင် စာပေသစ် အနုပညာအတွက် အချိန် ပေးနိုင်ခဲ့ပါပေသည်။

ဒဂုန်တာရာက ရာထူးကိုပယ်ခဲ့သည် မှာ နိုင်ငံရေးကို စိတ်မဝင်စား၍မဟုတ်။ သူ သည် နိုင်ငံရေးကို ထက်သန်သူဖြစ်သည်။ ဒဂုန်တာရာ ဘဝကြောကို ပြန်ကြည့်လျှင် တွေ့နိုင်သည်။ ဆရာစံသူပုန်၊ အဓိကရုဏ်း များအပြီးထက်သန်တက်ကြွလာသည့် ဒို့ဗမာ အစည်းအရုံး။ ဒို့ဗမာအစည်းအရုံးဝင် ဆံပင် ညှပ်ဆိုင်။ ထိုဆံပင်ညှပ်ဆိုင်တွင်း အစည်း အရုံး ဝင်ပြီး ဘိုဆံတောက်စွန့်မည့် လူငယ် တစ်ယောက်။ ဆံသဆရာ၏ သင်တန်းဓား အောက် ပြတ်ကြွေကုန်သော ဆံပင်တွေ။ ခေါင်းတုံး အသစ်စက်စက်နှင့် ထိုလူငယ်။ ထိုလူငယ်က ဒဂုန်တာရာဖြစ်သည်။ နောက် ပိုင်းတွင်လည်း ဒဂုန်တာရာတစ်ယောက်ကို ၁၉၃၆ သပိတ်မှသည် ကိုလိုနီခေတ် ကျောင်း သားသပိတ်များ အားလုံးတွင် တွေ့ရပါလိမ့် မည်။ ဒဂုန်တာရာသည် ဤ၍၍မျှ နိုင်ငံ ရေးကို ထက်သန်ခဲ့ပါသည်။

ဤသို့ နိုင်ငံရေးကို ထက်သန်သော ဒဂုန်တာရာတစ်ယောက် အပင်ပန်းဆုံး ကာလကို ပြပါဆိုလျှင် စာရေးဆရာ အသင်း ဥက္ကဋ္ဌဘဝကို ထိုးညွှန်ပြရပါလိမ့်မည်။

ကလောင်နီ ဥက္ကဋ္ဌ၊ ပန်းရောင် ကလောင် စသဖြင့် အများစုက ဝိုင်းဝန်းထိုးနှက်ခြင်းကို ခံခဲ့ရသောကာလ ဖြစ်သလို စာဆိုတော်နေ့ ပွဲအဖြစ် နတ်ရှင်နောင်ပြဇာတ်ရုံ ကွဲအောင်က ပြရခြင်း၊ စာပေမဂ္ဂဇင်း ထုတ်ဝေနိုင်ခြင်း စသည့် သမိုင်းကောင်းများကိုလည်း ကမ္ဘည်း ထိုးနိုင်ခဲ့သော အချိန်လည်းဖြစ်သည်။ ဒဂုန် တာရာသည် အနုပညာသမားပီပီ သူခံစား မိရသမျှ ဥက္ကဋ္ဌဘဝကို သူ၏ ကြာပန်းရေစင် တွင် အန်ချဖွင့်ဟပစ်ခဲ့သည်။

ကြာပန်းရေစင်သည် သူ့ဝတ္ထုဖာသာ ဖတ်လျှင်ကား ဝတ္ထုသာဖြစ်သည်။ ဒဂုန် တာရာ၏ ဒဂုန်တာရာ နှင့် ရုပ်ပုံလွှာဟူသော စာအုပ်နှစ်အုပ်နှင့် တွဲဖတ်ပါမှ ဒုတိယ ကိုယ်တိုင်ရေးအတ္ထုပ္ပတ္တိဟု ဆိုနိုင်လာသည်။ ထို့အတူ ထိုခေတ်၏ ကြေးမုံဟုလည်းဆို နိုင်သည်။ ထိုဝတ္ထု၌ ခက်ခက်ခဲခဲ ထုတ်ဝေ နေရသောလင်းယုန်နေရာတွင်ဟင်္သာဂျာနယ် ကို အစားထိုးပြလိုက်သည်။ ဟင်္သာဂျာနယ် အယ်ဒီတာကိုထင်အောင်သည် လင်းယုန် အယ်ဒီတာဗန်းမော်တင်အောင် အဖြစ် ဝတ္ထု တွင် အသုံးခံပေသည်။ စာရေးဆရာ အသင်း ဥက္ကဋ္ဌ ကိုမေဓာ၊ ကဗျာဆရာကိုရင်မောင်၊ ဟင်္သာအယ်ဒီတာကိုတင်ဦး စသူတို့သည် ဒဂုန်တာရာ၏ ကိုယ်ပွားများသဖွယ်။

ထိုခေတ်၏ ပန်းချီဆရာ ကိုအုန်းလွင်သည်
ကြာပန်းရေစင်၌ ပန်းချီဆရာ ကိုဝဏ္ဏအဖြစ်။
ယင်းသို့ယင်းသို့ ဒဂုန်တာရာသည် သူ့ခေတ်
သူ့အခါ သူသိသမျှ ရုပ်ပုံလွှာတို့ကို ကြာပန်း
ရေစင်၌ အသက်သွင်းခဲ့သည်။

အနုပညာသမား၊ ဝေ ဖန် ရေး သ မား
ဒဂုန်တာရာ။ ရစရာ မရှိအောင် အသရေ
အဖျက် ခံခဲ့ရသော်လည်း အောင်စိတ်နှင့်
အောင်ပွဲရခဲ့သော စာပေတော်လှန်ရေး သမား
ကြီး။ ငြိမ်းချမ်းရေး ကိုယ်စားလှယ်ကြီး။
စာပေသစ်ဖခင်ကြီး။ စသောစသော ဂုဏ်ပုဒ်
များနှင့် ဒဂုန်တာရာကို ကျွန်တော့်က သူ၏
စာပေများမှ ဖြတ်ခနဲ မြင်လိုက်ရသည်ကို
တင်ပြခြင်းသာဖြစ်ပါကြောင်း။

မောင်သူရ

လက်ဖက်ရည်နှင့် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထိုင်ခြင်း

ကျော်သက်ခိုင်

“လက်ဖက်ရည်အချို့သောက်လျှင် ဖြင့် ကျက်သရေ အလိုလို ရောက်ပေလိမ့်ဆိုသ လောက်ပြီးသည့်အရေ။”

မင်းလူ

ကျွန်တော် ဘယ်အရွယ်က လက်ဖက် ရည် စသောက်ခဲ့သလဲ မမှတ်မိတော့ပါ။ သို့သော် ကျွန်တော်ငယ်စဉ်မှလက်ရှိ အသက် အရွယ်အထိလက်ဖက်ရည်ခွက်ပေါင်း ထောင် နှင့် ချီသောက်ပြီးပြီ ဆိုသည်ကတော့ သေချာ သလောက်ရှိပါသည်။

ကျွန်တော်၏ လက်ဖက်ရည် ငယ်ဘဝ ကို ပြန်ကြည့်လျှင် မှုန်ဝါးဝါးတော့ မြင်ရ သည်။ လက်ဖက်ရည်နှင့် ကျွန်တော့်ကို စတင်မိတ်ဆက်ပေးခဲ့သူမှာ အဖေ ဟုပင်ဆိုရ

ပေမည်။ ကျွန်တော်တို့ ငယ်စဉ်က အိမ်မှာ မနက်စာဆိုလျှင် လက်ဖက်ရည်နှင့် အီကြာ ကွေး စမှုဆာ ပလာတာ ပေါင်မုန့် တစ်ခုခု ဖြစ်သည်။ အဖေမူအရ လက်ဖက်ရည်သည် ရေနွေးပူပူနှင့်ကြိုထားခြင်း ဖြစ်သည့်အတွက် ပိုးမွှားများ ပါနေလျှင် သေပြီးဖြစ်နေမည်။ အန္တရာယ်ကင်းသည်။ လက်သုပ်စုံများမှာ ညစ်ပတ်သည် ဟူသတတ်။ အမေနှင့် အမ ကတော့ တခါတလေ ဈေးထိပ်က ဝတုတ် မကြီးဆိုင်မှာ အသုပ်သွားဝယ်စား တတ် သည်။ ကျွန်တော်ကတော့ အဖေမူအတိုင်း လက်ဖက်ရည် ချိုချိုလေးနှင့် ပေါင်မုန့် ကိတ်မုန့်တို့စားရတာ ကြိုက်သည်။ ထိုစဉ်က မနက်လင်းလျှင် လက်ဖက်ရည်နှင့် မုန့်သွား ဝယ်ရမည့် တာဝန်မှာ ကျွန်တော်နှင့် အမ

တာဝန် ဖြစ်သည်။ နောက်ပိုင်း အမ အရွယ် ရောက်လာတော့ လက်ဖက်ရည်ဆိုင် မလွတ် ချင်သဖြင့် အမေကိုယ်တိုင် သွားဝယ် သည်။ စကားစပ်မိ၍ ပြောရလျှင် တခါ လက်ဖက် ရည် သွားဝယ်ရန်အထွက် အိမ်ရှေ့ရေနုတ် မြောင်းတွင်တံတားပေါ်ကချော်ကျပြီး ရေနစ် ဖူးသည်။ ထိုစဉ်က မိုးတွင်းဟုထင်သည်။ တံတားကလည်း ချောနေသဖြင့် ခြေချော်ပြီး အိမ်ရှေ့ကမြောင်းထဲ ပြုတ်ကျခြင်း ဖြစ်ပေ မည်။ ထိုစဉ်က ကျွန်တော်သည် `မုတ် သွား ပြီ `မုတ်သွားပြီ ဟု ရေထဲမှ လှမ်းအော်နေ ကြောင်း အမေနှင့် အမက စကားစပ်မိတိုင်း ပြောပြသည်။ ထိုသို့ပြောပြရင်း ရယ်ကျလျှင် ကျွန်တော်အလွန်နေရခက်သည်။ပြန်စဉ်းစား ကြည့်လျှင် ကျွန်တော်သည် ထိုအချိန်မှစ၍ ရေကြောက်တတ်သွားသည်ဟု ထင်သည်။ အခုချိန်ထိ ကျွန်တော်သည် ရေမကူးတတ်။ စကား ထပ်စပ်မိပြန်၍ ရောယ်လောက် ကြောက်သလဲ ပြောရလျှင် ပြီးတော့မည် မဟုတ်။ ထို့ကြောင့် ရေကြောက်ခြင်းကို နောက်မှသပ်သပ်ရေးရန်ထား၍ လက်ဖက် ရည် အကြောင်း ဆက်ပါမည်။

၇ တန်း ၈ တန်း ကျောင်းသားဘဝတွင် ကျွန်တော်သည် လက်ဖက်ရည်နှင့်သာ မက လက်ဖက်ရည်ဆိုင်နှင့်ပါ ထိတွေ့လာရသည်။

ကျောင်းကို စောစောသွား၍ ကျောင်းရှေ့ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တွင် ကောင်မလေးတွေကို ထိုင်ကြည့်သည်မှာ ကျောင်းတက် ခေါင်း

“ “ ချိုစိမ့်သောက်လျှင် ကလေး ဆန်သည်။ ပေါ့စိမ့် သောက်မှ ဆရာကျသည်ဟုသတ်မှတ် ထား ကြသည်။ ” ”

လောင်း ထိုးချိန်အထိ။ ထိုအချိန်တွင်တော့ ကျွန်တော်သည် လက်ဖက်ရည် ချိုစိမ့် မသောက်တော့။ ပေါ့စိမ့်ကို စတင်မြည်းစမ်း လာပြီ။ အဖွဲ့ထဲတွင် ချိုစိမ့်သောက်လျှင် ကလေး ဆန်သည်။ ပေါ့စိမ့်သောက်မှ ဆရာ ကျသည်ဟု သတ်မှတ်ထားကြသည် မဟုတ် ပါလား။ ကျောင်းရှေ့ လက်ဖက်ရည်ဆိုင် မနက် ခင်းသည် ကျောင်းသားဘဝ၏ နိဗ္ဗာန် ဘုံပင်ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်တို့သည် ထိုစဉ်က လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှဖွင့်သော စိုင်းထီးဆိုင် ခင်မောင်တိုးတို့ သီချင်းများကို လက်ဖက် ရည်ဖြင့် မြည်းကြသည်။

နောက် ဒို့ထက် နည်းနည်းကြီးလာ တော့ ညဘက်လက်ဖက်ရည်ဆိုင် ထိုင်တတ် လာသည်။ လမ်းထိပ်ကကိုဝတုတ် လက်ဖက် ရည်ဆိုင်သည် ကျွန်တော်တို့ စတည်းချရာ

နေရာဖြစ်သည်။ သူ့ဆိုင်က လက်ဖက်ရည် သိပ်မကောင်းသော်လည်း ထိုင်လို့ ကောင်းသည်။ ဆိုင်ရှင် ကိုဝတုတ်က သဘောကောင်းသည်။ ကျွန်တော်တို့ လူငယ်တွေနှင့် တရင်းတနှီးနေသည်။ ထို့အပြင် ကျွန်တော်တို့အကြိုက် လေးဖြူ၊ အဲဒါ မျိုးကြီး၊ဝိုင်ဝိုင်း၊ ဒိုးလုံး၊လင်းလင်း၊လှိုင်ဦးမော် သီချင်းများကို အသံကုန်တင်ဖွင့်ထားတတ်သည်။

ညဘက်ဆိုလျှင် ထိုဆိုင်မှာ အုပ်စုဖွဲ့ထိုင် လက်ဖက်ရည်မော့ စီးကရက်လေး ဖွာပြီး ရော့ခ်သီချင်းတွေကို အသံကုန်အော်ဆိုကြသည်။ ဒီထက်ပိုလာတော့ ညဘက်တင်မက မနက်ဘက်ရော နေ့လယ်ဘက်ရော ထိုဆိုင်တွင် အချိန်ဖြုန်းလာသည်။ မနက်မိုးလင်းလျှင် အိမ်မှာမုန့်မစားတော့ပဲ လက်ဖက်ရည် ဆိုင်သွားသည်။ ပေါ့စိမ့် တခွက်သောက်ပြီး ထိုင်လိုက်သည်မှာ နေ့လယ်စာစားချိန်အထိ။ အိမ်ပြန်ထမင်းစားပြီးသောအခါ လက်ဖက် ရည်ဆိုင်ပြန်လာသည်။ ဆိုင်တွင်ပြသည့် ဇာတ်လမ်းကြည့်လျှင်ကြည့်။ မကြည့်လျှင်သူငယ်ချင်းများအခြားအကိုကြီးများနှင့် ချက်စံထိုးသည်။ ညနေစောင်းသောအခါ အိမ်ပြန် ရေချိုး ထမင်းစားသည်။ ပြီးလျှင် လက်ဖက်ရည်ဆိုင် ပြန်လာသည်။ စမတ်ဖုန်းမရှိသော ထိုစဉ်က လူငယ်ဘဝသည် လက်ဖက်ဆိုင်ဖြင့် အချိန် ဖြုန်း ရ

သည်။အခုနောက်ပိုင်းတော့ညဖက်လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထိုင်သူတွေ ကျွန်တော်တို့ ငယ်စဉ်ကထက် နည်းလာပြီထင်သည်။ အားလုံးသည် ကိုယ့်ဖုန်းထဲက ကမ္ဘာလေးထဲတွင် ပျော်နေကြသည်။ ကျွန်တော်တို့လည်း နည်းပညာ၏ ရေစီးကြောင်းထဲ တလိမ့်လိမ့်မျောနေကြသည်။ တခါတလေ သူငယ်ချင်းတွေ ပြန်ဆုံဖြစ်လျှင် လက်ဖက်ရည် ကာချာလ်တော့ ပျက်ပါပြီကွာဟု ညည်းတတ်ကြသည်။

အခုနောက်ပိုင်းတော့ ကျွန်တော်သည် လက်ဖက်ရည်ဆိုင် ထိုင်ရန် နေရာရွေးလာသည်။တခမ်းတနားရှိလွန်းသည့်ဆိုင် အလွန်အလွန်လူများသည့်ဆိုင်တွေကို ရှောင်ချင်လာသည်။ သီချင်းလေးပါ ဖွင့်ပေးလျှင် ပိုကောင်းသည်။ ကိုယ့်ဟာကိုယ် တစ်ယောက်တည်း သီချင်းလေး နားထောင် စာလေးဖတ်ပြီး ထိုင်ချင်သည်။ သို့သော်လည်း ရန်ကုန်မြို့ထဲတွင် ထိုသို့သောဆိုင် တော်တော်ရှာရခက်နေပြီ။ဒီတော့ကိုယ့်သတ်မှတ်ချက်တွေနည်းနည်းလျော့ချရသည်။တစ်ချက်လောက်နဲ့ ကိုက်လျှင်ပင်မဆိုးဟုတွေးကာ အဆင်ပြေသည့်နေရာ ထိုင်ရသည်။ အခုနောက်ပိုင်းတော့ ဆိပ်ကမ်းသာလမ်းနှင့် အနော်ရထာလမ်းထောင့်ရှိ ဆိုင်လေးတွင် ထိုင်ဖြစ်သည်။ ဆိုင်ခန်းလေး တစ်ခုမှာ

ဖွင့်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ ကော်စားပွဲခုံပုလေးများ ချပေးထားသည်။ တခါတလေ သီချင်းကောင်းကောင်းလေးတွေဖွင့်ပေးတတ်သည်။ ထိုဆိုင်လေးတွင် နာမည်မရှိ။ ထို့ အပြင် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ပီသသည်။ ဘယ်လောက်ပီသလဲဆိုလျှင် ထိုဆိုင်မှာ လက်ဖက်ရည်တစ်မျိုးပဲရသည်။ တခြားဆိုင်ကြီးတွေလို ဟိုဟာတွေ ဒီဟာတွေ ရှုပ်ရှက်ခတ်နေသည့် မုန့်မျိုးစုံမရ။ ကျွန်တော်ကလည်း လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထိုင်လျှင်လက်ဖက်ရည်ပဲသောက်သူဆိုတော့ ဟန်ကျသည်။ သို့သော်လည်း ထိုဆိုင်လေးကလည်း လူမနည်း။ တော်တော်များများလာထိုင်ကြသည်။ ကျွန်တော်တို့လို တခမ်းတနား တောက်တောက် ပြောင်ပြောင်တွေကို ငြီးငွေ့နေသူတွေလား မသိ။

အမှန်အတိုင်း ပြောရလျှင် ဆိုင်ကြီးကနားကြီးတွေကို စားချင်တာ အလွယ်တကူမှာလို့ ရတာတစ်ခုက လွဲလို့ ကျွန်တော် သဘောမကျတတ်။ ဆရာသစ္စာနီ ပြောသလို ပစ္စည်းမဲ့ဒေါသဆိုပြီးတော့ ထိုဆိုင်များထဲက ပန်းကန်တွေရိုက်ခွဲဖို့တော့ မတွေးပါ။ ကိုယ့်ခံစားချက်အရ သဘောမကျရုံသာ။ ကျွန်တော် မြေနီကုန်းတွင် အလုပ်လုပ်စဉ်က ခပ်ကုပ်ကုပ် ခပ်မှောင်မှောင် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်လိုက်ရှာရာ မြေနီကုန်းပန်းခြံထဲတွင် အဆင်

သင့်တွေ့သည်။ ရှားပါးစပြုနေပြီ ဖြစ်သော သစ်သားခုံပုလေးတွေနဲ့ ဆိုင်ဖြစ်သည်။ နေ့လည်ဖက် မြန်မာဇာတ်ကားတွေ ပြတတ်သည်မှလွဲ၍ မဆိုးပါ။ မြေနီကုန်းမှာ အလုပ်လုပ်နေသမျှ တလျှောက်လုံး ထိုဆိုင်တွင် စတည်းချသည်။

နောက် ၃၉ လမ်းထဲရောက်တော့ ထိုလမ်းပလက်ဖောင်း ပေါ်တွင် ခုံလေးတွေ စီပြီးဖွင့်ထားသည့် ဆိုင်လေးတွင် ထိုင် ဖြစ်သည်။ ရန်ကုန်မြို့ထဲတွင် ထိုသို့သော ဆိုင်လေးတွေတော်တော်ပေါသည်။ လက်ဖက်ရည်နှင့် ကော်ဖီမစ်ထုပ်လေးတွေသာ ရသော ဆိုင်ပေမယ့် ဖင်ချစရာ တစ်နေရာပင် ရှားပါးသောရန်ကုန်မြို့လယ်တွင်တော့ ထိုဆိုင်လေးတွေ့သည် အလွန်အသုံးဝင်သည်။ ၃၈ လမ်းထဲက သတင်းထောက်အများစု ထိုင်လေ့ရှိသည့် အောင်ကိုလည်း တခါတလေ သွားတတ်သည်။ အောင်သည်လည်း ကျွန်တော် သဘောကျသော ဆိုင်မျိုးပင်။

ပုဇွန်တောင်ထဲ ရောက်သည့် အခါ တွင်တော့ နာမည်ကျော် ရေကျော် မောင်အေးသို့ သွားသည်။ အရင်နာမည်ကြီး သလောက်ကလောက် မဟုတ်တော့သော်လည်း တခြားဆိုင်လေးတွေထက် စာလျှင် လက်ဖက်ရည်ကောင်းသည်။ မုန့်လေးတွေလည်း စား

ကောင်း သည်။ ရေကျော်မောင်အေးသည် ဆရာ ဆရာကြီးများ စတည်းချခဲ့သည့် နေရာ ဖြစ်သဖြင့် ဆရာကြီးတွေ အငွေ့အသက် ရမလားဟု သွားခြင်းဖြစ်သည်။

ပြန်တွေးကြည့်လျှင် ကျွန်တော် လက်ဖက်ရည် သောက်လာသောကာလမှာ ဆယ်စု နှစ်တစ်ခုပင်ကျော်ခဲ့ပြီ။လက်ဖက်ရည် အမျိုးမျိုး လက်ဖက်ရည်ဆိုင် အမျိုးမျိုးကိုလည်း ကြုံဖူးပြီ။ နောက်လဲကြုံရဦးမည်။ မနက်မိုးလင်း၍ လက်ဖက်ရည်တစ်ခွက် မသောက်ရလျှင် နေမထိ ထိုင်မသာ ဖြစ်လာ တတ်သည်။ထိုသို့တွေးမိမှသတိရသည်။ကျွန်တော် ဒီနေ့မနက် လက်ဖက်ရည် မသောက်ရသေး။ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ကို ပြေးလျှင်ကောင်းမည်။ အကြောင်း တိုက်ဆိုင်၍ ထိုဆိုင်တွင် ထူးအိမ်သင် သီချင်းလေးသာ ဖွင့်ထားလျှင်။

ကျော်သက်ခိုင်

လူငယ်တို့အတွက်ဖတ်စာ

ရှိန်းခန့်ဇော်(ပင်းတယ)

လူငယ်ဟုဆိုလိုက်သည်နှင့် လူငယ်နှင့် ပတ်သက်သော "ယနေ့လူငယ် နှောင်းဝယ် လူကြီး" ဆိုသော စကားပုံတစ်ခုကို သွားသတိရမိသည်။ ဟုတ်သည်။ မှန်သည်။ ထို့ကြောင့်လူငယ်တိုင်းသည်ယနေ့ကျွန်တော်တို့ မြန်မာပြည်ကြီးအတွက်အထူးပင် အရေးကြီးလှသည်။ ထို့ကြောင့် ယနေ့ခေတ် လူငယ်တိုင်းသည် ဆုံးဖြတ်ချက် တိတိကျကျ ချမှတ်ပြီး အောင်မြင်မှု လမ်းကြောင်းမှန်များကို ရွေးချယ်လျှောက်လှမ်းသင့်သည်။ သို့မှသာ အမွေဆက်ခံသူ ဖြစ်ပြီး နိုင်ငံတော်အတွက် အနာဂတ်လမ်းကြောင်းများကို ဆက်လက်ဖောက်သွားနိုင်မှာ ဖြစ်သည်။

လူငယ်တိုင်းသည် အကြောင်းအရာ တစ်ခုခုကြောင့် စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာတွေဝေခြင်း၊

ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ပျက်စီး ခြင်းများကို ခံစားရတတ်စမြဲဖြစ်သည်။

ဆယ်ကျော်သက် လူငယ်တိုင်းမှာ အလုပ်တစ်ခုကို မလုပ်ခင်မှာ ထိုအလုပ် လုပ်ရမည်ကို တွေဝေနေတတ်သလို လုပ်နေစဉ် အချိန်တွင်းမှာလည်း "ငါ..ဒီအလုပ်ကိုလုပ်နေတာ တစ်ခြားသူ တွေလုပ်သလိုရော ဟုတ်ပဲ့ မလား၊ ဒီအလုပ်ကို လုပ်နေတာ တိကျမှုရော ရှိပဲ့မလား " ဆိုပြီးတွေဝေ နေတတ်သည်။ ထိုနောက် ထိုအလုပ်ကို လုပ်ပြီးသည့် အချိန်မှာလည်း အခြားတစ်ယောက်ယောက်က သူလုပ်ထားတဲ့ အလုပ်တွေ ကို မှန်တယ်၊ မှားတယ် မဆုံးဖြတ်ခင်မှာလည်း တွေဝေမှုတွေနှင့် ရင်ဆိုင်နေရတတ်ပါတယ်။ မင်းလုပ်ထားတာ မှားနေတယ်၊ အဲဒီလိုမဟုတ်ဘူး

ဆိုပြီးတော့ ပြောလာခဲ့သည် ရှိခဲ့လျှင်လည်း "ဟာ...ငါလုပ်ထားတာ မှားနေပါလား၊ ငါ မလုပ်နိုင်ဘူး" ဆိုပြီးတော့ တွေ့ဝေမှုများရှိ တတ်ကြသည်။

ယနေ့ခေတ်မှာလူငယ်တို့သည် တွေ့ဝေ နေမှုတွေကို ဖယ်ရှားပြီး ဆုံးဖြတ်ချက်တွေ၊ လုပ်ပိုင်ခွင့်တွေကိတိတိကျကျသေသေချာချာ ချမှတ်သင့်ပြီ။

တွေ့ဝေနေခြင်းသည် အလုပ်မအောင် မြင်နိုင်သလို မိမိ၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ကိုလည်း လက်တွေ့ အကောင်အထည် မဖော်နိုင်ပါ။ ထို့ကြောင့်စိတ်၏တွေ့ဝေခြင်းများကိုဖယ်ရှား ပြီးမိမိလုပ်မည့်အလုပ်၊ မိမိလုပ်နေဆဲ အလုပ် များကို အာရုံစိုက်လုပ်ကိုင်ပြီး မိမိ ပြုလုပ် ပြီးသော အလုပ်အပေါ် လက်တွေ့ကျကျ ပြန် လည် သုံးသပ်ရန် လိုအပ်ပေသည်။

မိမိ၏စိတ်ကို တိတိကျကျ ဆုံးဖြတ်နိုင် အောင် ကြိုးစားသင့်သည်။ အချို့သော လူငယ်များက အလုပ်အတွက် စိတ်ဖိစီးမှု များ ကြုံတွေ့နေရသကဲ့သို့ မိမိ၏ မိသားစု အရေး၊ အချစ်ရေးများကြောင့်လည်း စိတ်ဖိ စီးမှုများ၊ စိတ်တွေ့ဝေခြင်းများ ကြုံတွေ့နေ ကြရသည်။ အမှန်တကယ်တော့ မိမိ၏ အလုပ်မှာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ မိသားစုအရေး၊ အချစ် ရေးမှာပဲဖြစ်ဖြစ် အကြောင်း တစ်စုံတစ်ရာ

ကြောင့် စိတ်ရှုပ်ထွေးမှုများ၊ စိတ်တွေ့ဝေခြင်း များ ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့မည် ဆိုလျှင် ပထမဦးစွာ အဲဒီလိုစိတ်ရှုပ်ထွေးမှု စိတ်ဆင်းရဲမှုတွေကို ဘာကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာတယ်၊ ဘယ်ကနေ ဖြစ်လာခဲ့တယ်ဆိုတာကို ဦးစွာပထမ စဉ်းစား ရမည်ဖြစ်သည်။ အဲဒီလိုခံစားရအောင်ဖြစ်ပေါ် လာစေသည့် အကြောင်းအရင်း တိုင်းကို ပြဿနာဟုဆိုနိုင်သည်။ ပြဿနာဟု ဆိုလိုက် သည်နှင့် ပြဿနာတိုင်းသည် ဒီအတိုင်း ထား မည်ဆိုလျှင် ပြေလည်သွားသော ပြဿနာ ဖြစ်လာမည် မဟုတ်ပါ။ ပြဿနာတိုင်းသည် မဖြေရင်းဘဲ ဒီအတိုင်း ထားမည်ဆိုပါက ထို ပြဿနာနှင့် ပတ်သက်ပြီး ခံစားနေရသူများ အားလုံးသည် အချိန်ကြာလာ လေလေ ဦးနှောက် ရှုပ်လေလေဖြစ်ပြီး စိတ်ခံစားမှုပိုမို များပြားလာစေကာ ပြဿနာကလည်း ကြီး သထက်ကြီးလာမည်မှာ ဧကန်မုချပင် ဖြစ် သည်။

ထို့ကြောင့် ယနေ့လူငယ်တို့သည် မိမိ ၏ အလုပ်မှာဖြစ်စေ၊ မိသားစုအရေး မှာဖြစ် စေ၊ အချစ်ရေးမှာဖြစ်စေ၊ မည်သည့်အရေး ကြောင့် ဖြစ်စေ စိတ်ရှုပ်ထွေးမှုများ၊ စိတ် တွေ့ဝေခြင်းများခံစားနေရသည့်ပြဿနာများ ကို အမြန်ဆုံးဖြေရှင်းနိုင်ဖို့ အဓိကကျလှ သည်။ ယနေ့ခေတ်မှာ စိတ်တွေ့ဝေမှု၊

ရှုပ်ထွေးမှုနှင့် စိတ်ခံစားနေရမှု တို့သည် လူငယ်များတွင် တွယ်ကပ်နေရန် မဟုတ်ဘဲ လူငယ်များမှာ စွဲကပ်လာလျှင် ဖြေရှင်းဖို့သာ ဖြစ်သည်။ ထိုသို့စိတ်ခံစားမှု၊ တွေဝေနေမှု၊ ရှုပ်ထွေးမှုတို့ကို မဖြေရှင်းဘဲ ထားမည် ဆိုပါက စိတ်ပင်ပန်းဆင်းရဲနေရမည်မှာ အမှတ်ပင် ဖြစ်သည်။

လူငယ်တိုင်းသည် စိတ်ပင်ပန်းမှုကို မကြာခဏ တွေ့ကြုံလာနေရမည် ဆိုပါက ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာအချက်အလက်များက လည်း လူငယ်နှင့် မတူသော ပုံသဏ္ဍာန်အဖြစ် ပြောင်းလဲ သွားမည်မှာ အမှန်ပင်ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့်လူငယ်တိုင်းသည် မည်သည့် ကိစ္စရပ်များကြောင့်မဆို လုပ်ရမည်ဆိုလျှင် စိတ်ရောကိုယ်ပါ ကြိုးစားပြီး သေချာ ဆုံးဖြတ် လုပ်ကိုင်လိုက်ပါ။ ဖြေရှင်းရမည့် ပြဿနာဆိုလျှင်လည်းစိတ်မှာစွဲကပ်မနေစေ ဘဲ ဆုံးဖြတ်ချက် ခိုင်ခိုင်မာမာချပြီး ထို ပြဿနာကို ဘယ်လို ဖြေရှင်းရမည် ဆိုတာ ကို စဉ်းစားဆုံးဖြတ်ပြီး တဖြေးဖြေး ချင်း ထိုပြဿနာကို ဖြေရှင်နိုင်ဖို့ စီစဉ်သင့်ပါ သည်။ လုပ်ရမည့် အလုပ်၊ ဖြေရှင်းရမည့် ပြဿနာများကို ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာကိုပါ ထိခိုက် လာစေနိုင်သည့် စိတ်ထဲတွင် ရှုပ်ထွေး နေ မှ၊ တွေဝေနေမှု၊ ကြိတ်မှိတ်ပြီး ခံစားနေရမှုတို့ကို

ကင်းရှင်းနိုင် အောင် ကြိုးစားပါ။

ယနေ့ခေတ်မှာ လူငယ်တို့သည် ထိုသို့ ရှုပ်ထွေးခြင်း၊ တွေဝေခြင်းများကို စိတ်မှာ အမြဲခံစား နေမည်ဆိုလျှင် အသက်ဂုဏ်ဝါ ကြီးသူများ ထံမှ လက်ဆင့်ကမ်းအမွေများကို ရယူနိုင် မည်မဟုတ်သလို၊ နောင်အနာဂတ် တိုင်းပြည် အကျိုးကို ထမ်းဆောင်နိုင်မည့် နိုင်ငံသားကောင်းများကိုလည်း လက်ဆင့် ကမ်းအမွေပြန်လည်ပေးအပ်ဖို့ မဖြစ်နိုင်သလို တိုင်းသူပြည်သားများ၏ အခွင့်အရေးများကို လည်း ဆုံးရှုံးနေရဦးမည်၊ နှောင့်နှေးနေရဦး မည် ဖြစ်သည်။

ရှိန်းခန့်ဇော်(ပင်းတယ)

မြန်မာပြည်ပညာရေးနှင့်အလုပ်ရွေးချယ်မှုလမ်းကြောင်း

ခင်ဤေးသာ

ကျမတို့ကျောင်းမှာ under graduate, post graduate ဆိုပြီးခွဲထားတယ်။ B.Ed, Master, PGDMA စသည်ဖြင့်ပေါ့။

ကိုယ်တွေကတော့ မိန်းကျောင်းတွေကနေ ဝင်ခွင့်ဖြေပြီး တက်ရတဲ့ post graduate(ဘွဲ့လွန်) ထဲမှာပါပါတယ်။ ကျောင်းတွေမှာ Media ကိုကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် သင်ကြားပို့ချဖို့ guide ပေးကြတယ်။

ဒီတစ်နှစ်တာ သင်တန်းမှာ ရွေးချယ်ခံရဖို့ လူထောင်ပေါင်းများစွာထဲက နှစ်ရာ ရွေးတယ်။ ဖြေတဲ့ သူတွေက တော့ မြန်မာနိုင်ငံရဲ့ ထုံးစံ အတိုင်း အလုပ် မရသေးလို့ ဖြေတဲ့သူ၊ ဆရာ တကယ်ဖြစ် ချင်လို့ ဖြေတဲ့သူဆိုပြီး အမျိုးစုံ တယ်။

ပြဿနာကစီးပွားရေးအိုင်တီ၊ ကွန်ပျူတာ၊ မေဂျာ ဘွဲ့တွေအကုန်ခေါ်လို့ အကုန်ဝင်ဖြေကြတယ်။ အောင်တဲ့အခါ ကိုယ့် ဘွဲ့နဲ့ ဒီကျောင်းနဲ့ မကိုက်ဘူး။ ကိုယ် တကယ် ဝါသနာမပါဘူး။ ခေါ်လို့ လျှောက်တာ ဆိုတဲ့ အသံတွေပိုကြားရတယ်။

ဒီတော့ ဒီလူနှစ်ရာထဲမှာ ကိုယ့်ကိုယ်ကို နောင်တရစွာ နေနေရတဲ့လူ ဘယ်လောက်များနေမလဲ။ ဘဝဆိုတာ ရွေးချယ်လို့မရဘူး။ ဒါပေမယ့် ကိုယ်ဘယ်လို ရှင်သန်သွားချင်လဲ ဆိုတာ တော့ ရွေးချယ်လို့ရတယ်။

လူဆိုတာ ကိုယ်ဘာလိုချင်မှန်း၊ ကိုယ်ဘာကိုကြိုက်မှန်း သိကြပါတယ်။ ဘွဲ့ရပညာ တတ်တွေပိုမသိသင့်ဘူးလား။ ကိုယ်ရွေးလိုက်တဲ့ဘဝဟာ ကိုယ့်ကို နောင်တမရစေမယ့်

ဘဝလို့ကိုယ့်ကိုယ်ကိုမမေးနိုင်လောက်အောင် ကိုယ့်စိတ်က ပျောက်ဆုံးနေပြီလား။

ကိုယ့်ကိုယ်ကို မရှာဖွေ တတ်တာကို နားလည်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကိုယ်မလိုချင် တဲ့ဘဝကို တကယ်လိုအပ်ပြီး တန်ဖိုးထား မြတ်နိုးစွာ လက်လွှတ်လိုက်ရတဲ့ လူတွေ အတွက် "ငါ့ဘွဲ့နဲ့ ဒီနေရာ မကိုက်ညီပါဘူး" ဆိုတဲ့ စကားဟာ ဒီဘဝကို တန်ဖိုး ထားမြတ် နိုးတဲ့ လူတွေကို ဖော်ကားလိုက်တာမျိုးပါ။

"မတန်ဘူး ထင်ပါသလား၊ သင့်အတွက် ထုပ်လုပ်ထားခြင်းမဟုတ်ပါ" ဆိုတဲ့ စာတန်း လေး ဖတ်ဖူးတယ်။ လူတွေမှာ သူတို့နဲ့ သင့်တော် အဆင်ပြေတဲ့ တန်ဖိုးထား မြတ်နိုး ရတဲ့ ဘဝရပ်တည်မှုရှိတယ်။ ကိုယ် ဘယ်လို ရပ်တည်ချင်လဲတောင် မသိတဲ့သူ တွေဟာ သူများတန်ဖိုးထားတဲ့ရပ်တည်မှုတစ်ခုကို ဝင် သွားပြီးရင် ဖော်ကားလို့မရပါဘူး။

တကယ် အဆင့်မြင့်တဲ့ စိတ်ခံစားမှုရှိ တဲ့လူဟာကိုယ့်ဘဝကိုယ် ရွေးချယ်နိုင်တယ်။ ကိုယ်ရွေးချယ်ထားခြင်းဟာ အမှားမရှိဘူး။ နောင်တမရှိဘူး။

ပြောချင်တာက ကျောင်းသား တွေသာ မက ဆရာတွေမှာပါ ပညာရေးခွဲခြားမှုနဲ့ တန် ဖိုးထားနိုင်စွမ်း နည်းတယ်။ လူတွေရဲ့ စိတ် ဓာတ်အင်အားနဲ့တွေးခေါ်နိုင်စွမ်းကိုလေးစား

နိုင်စွမ်း နည်းတယ်။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို မရှာဖွေ နိုင်တဲ့လူဟာ သူများကိုလည်း အမှန်တိုင်း မမြင်နိုင်ဘူး။ မလေးစားနိုင်ဘူး။

မြန်မာနိုင်ငံပညာရေးနဲ့အလုပ်ရွေးချယ် မှုလမ်းကြောင်း မကိုက်ညီခြင်းဟာ မြန်မာ နိုင်ငံတိုးတက်မှု နောက်ကျခြင်း အကြောင်း တွေထဲက တစ်ခုလို့ ကျမကတော့ မြင်မိပါ တယ်။

ခင်ခြူးသာ

မွဲကြပုံ

တို့မြန်မာပြည် "ခွေး" ချကြွေးသလိုပ
တရုတ်ပါးစပ်ထဲကငါတို့ပြေ (ပြည်)
ဆွဲထုတ်ကြချေ

တို့လူမျိုးများ ကျပ်တည်းပေသည်
အငတ် အမွဲတွေ မသေယုံတမျှ

ဘယ်သင်း ဘယ်အာဏာ
ဘယ်မင်း ဘယ်ရာဇာကြောင့်
တို့မြန်မာတွေ အပူရုပ်နဲ့
လူရုပ်တောင် မပြီတော့တယ်
မွဲကြပြီပ။

နိုင်မြန်မာ

နောက်တန်းက ဘုရားစင်ရွှေမျှာ

ထမင်းလက်စုံသိုက်မြို့နဲ့ ပြန်လာစုံမက်မယ်
ကတိတွေပေးပြီး သရဏဂုဏ်တင်သွားတော့
ခြေသုတ်ခုံဝတ်လေးက
မောင့်ဖဝါးကိုဝင့်ကြွားမယ်တဲ့။
ဟုတ်ရဲ့လား?

တံစက်မြတ်လေး မစိုဆွတ်ပေမယ့်
တစ်ရပ်မိုးတွေ ကြွေပစ်ခွဲလို့
သပြေခတ်တွေ ဝေဆာနေတယ်ဆိုတာ
မောင့်ဦးထုပ်လေး ကြင်ယာဖက်အတွက်ပါ ။
ဒီလလေ ..

ဆန်အိတ်နဲ့ဆီတွေကို တစ်ယောက်စာပိုနေလို့ အပိုအလှူ မရှိတဲ့
ပယားအိတ်ကလေးကြောင့် ပလာစတစ်အုပ်လေးပြောင်းခဲ့ရတာ
သားလေးအတွက်ပါပဲ မောင် ။

ဒီလိုနဲ့ ညညဆို
မောင်ပြောတဲ့သားချောတေး
စက်ချုပ်စက်ဘေးလေးမှာ သားက မောင့်ယူနီဖောင်းလေးဝတ်
မောင့်ဟန်နဲ့ ဘယ်ညာလှမ်းလို့
မေက မောင့်ကိုယ်တိုင်းလေးလျော့
မောင့်မာန်နဲ့ ပေါ်အောက်ကျဉ်းလို့
သားမိနှစ်ယောက် စစ်ချီတေးကို ငြိုငြင်သွားမှာ မစိုးရိမ်ပါနဲ့
ဘယ်တော့မှ ဖြစ်လာမှာမဟုတ်ဘူးလေ ။

မောင်ရယ်
အလှူခံပုံးထဲ ပုန်းခိုနေမယ့် အရှက်တွေရောထည့်
စစ်သားကြီးမောင့်မိသားစုကောင်းမှုဆိုပြီး
ဂုဏ်ယူဝံ့ကြွားနေတဲ့
သားမိနှစ်ယောက်စကားသံတွေကို ကြားပါရဲ့လား ။

အကြောင်းပြန်ပါ မောင်
သတင်းစာထဲမှ အတင်းအမြန်မပြောလိုက်ပါနဲ့
တင်းခံထားတဲ့ စိတ်တွေဟာ
မှဆိုးမလောင်းလျာရဲ့ သတ္တိ ပါရမီ
မကြာမီ ဖြစ်နိုင်ရင် သားလေးအဖေအဖြစ်ပဲ
ပြန်လာနေပေးပါ ။
မောင့်ကိုမျှော်နေတဲ့ နာရီလေးရယ်
ဖိနှပ်တစ်စုံရယ် သားမိနှစ်ယောက်ရယ်
မောင်ရယ်
ဒီအိမ်ကလေးကိုတော့ အသက်မဲ့စစ်ပြန်ကြီးအိမ် လို့
အမည်မတပ်ချင်ဘူး
ညောင်ရေအိုးက အောင်သပြေမညီးစေပါဘူး
သားတစ်ယောက်အဖေ မောင်တစ်ယောက်
ရောက်ရာအရပ်က ကြားနိုင်ပါစေသား
အရင်ဘုရား ။

နွယ်ဝေး

ကျေးဇူးတင်စွာ

Morning E-Magazine ကို ၂၀၁၇ ခုနှစ် ဧပြီလ တွင် စတင်ထုတ်ဝေခဲ့ပြီး နောက်၊ ဒုတိယ အကြိမ်ကိုလည်း မေ လတွင် ဆက်တိုက် ထုတ်ဝေခဲ့ပါသည်။ ထို့နောက် အခက်အခဲ မျိုးစုံကြောင့် ဆက်လက် ထုတ်ဝေနိုင်ခြင်း မရှိတော့ဘဲ ယခု အောက်တိုဘာလတွင်မှ No.1 , Issue -3 ကို ပြန်လည် ထုတ်ဝေနိုင်ခဲ့ပါသည်။ Issue - 4 ကိုလည်း ဆက်လက် ထုတ်ဝေ နိုင်အောင် ကြိုးစားလျက်ရှိပါသည်။

Morning No.1, Issue - 3 တွင် ယခင်နှင့် မတူညီသည့် ပိုမို သပ်ရပ်သော ဒီဇိုင်း အသွင်းအပြင် တစ်ခုသို့ ပြောင်းလဲခဲ့ပြီး ကဗျာကဏ္ဍကိုလည်း ထည့်သွင်းခဲ့ပါသည်။ နောင် လာမည့် Issue များတွင် ယခုထက် ပိုမိုကောင်းမွန်သော ကဏ္ဍများကိုလည်း ထည့်သွင်းနိုင် ရန် ကြိုးပမ်းလျက်ရှိပါသည်။

Morning E-Magazine သည် အရင်းအနှီး အရင်းခံ ရပ်တည်နေခြင်းလည်း မဟုတ် သလို အကျိုးအမြတ် ကိုလည်း ဦးတည်၍ ရပ်တည်နေခြင်းလည်း မဟုတ်ပါ။ ဝါသနာ တူ လူငယ်၊ လူရွယ်များ စုပေါင်း၍ ကြိုးစား ရပ်တည်နေသော အခမဲ့ ဖတ်ရှုနိုင်သည့် အွန်လိုင်း မဂ္ဂဇင်း တစ်ခုသာ ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်ပါ၍ အမှားအယွင်းများ ပါရှိခဲ့လျှင်လည်း မေတ္တာ ရှေ့ထား၍ ဝေဖန်ထောက်ပြပေးစေလိုပါသည်။

Morning ၏ စာဖတ်ပရိတ်သက်များနှင့် No.1 , Issue - 3 ထုတ်ဝေနိုင်ရေးအတွက် မေတ္တာစာမူများ ချီးမြှင့်ပေးခဲ့ကြပါသော စာရေးသူများကိုလည်း အထူးပင် ကျေးဇူး တင်ရှိ ပါသည်။ Morning တွင် ဝင်ရောက် ရေးသားလိုသော စာရေးသူများသည်လည်း စာမူ များချီးမြှင့်နိုင်ပါကြောင်းနှင့် အမြဲတမ်း ဝမ်းသာစွာ ကြိုဆို လျက်ရှိပါကြောင်း ...။

အယ်ဒီတာအဖွဲ့

Special Thanks To Our Contributors

နိုင်မြန်မာ

မောင်မြင့်ဝင်း

ယုယုလွင်

ကျော်သက်ခိုင်

ရှိန်းခန့်ဇော် (ပင်းတယ)

နွယ်ဝေး

Thanks For Read

Morning E-Magazine
@MorningMyanmar

Home

Posts

Reviews

Videos

Photos

About

Liked

Following

Share

Write something...